

AL TREILEA EXOD

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

În timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă există probleme deosebite care trebuie aduse înaintea lui Dumnezeu. Ridicați mâna și țineți cu tărie la problema voastră.

Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru că în dimineața aceasta putem fi adunați încă o dată dincoace de veșnicie, și privim după o înnoire a puterii care vine de la Tine să ne ajute în călătoria care ne stă înaintea.

Noi ne-am adunat la fel ca și copiii lui Israel, care se adunau dimineața devreme, pentru a primi mana care le era pregătită noaptea, pentru ca prin ea să trăiască în ziua aceea. Noi ne-am adunat ca să primim Mana duhovnicească ce ne dă putere pentru călătorie.

Tu vezi toate aceste mâini ridicate spre Tine și știi de ce are nevoie fiecare. Eu îmi aduc rugăciunea înaintea Ta, împreună cu ei, ca să Te înduri și să le rezolvi nevoile, oricare ar fi ele. Vindecă-i pe cei bolnavi și suferinzi, Doamne. Noi știm că Tu ești Dumnezeu și că poți face orice; de fapt, ne-ai făgăduit că vei face aceasta. O, dacă am putea face numai cât spune cântarea: „Crede numai!” și așa cum am auzit cuvintele minunate: „Umblă și vorbește cu Împăratul!”

Dumnezeule Tată, binecuvântează Cuvântul Tău, în timp ce ni se va adresa în dimineața aceasta, și fie ca El să-Și găsească locul de odihnă în inimile noastre, ca să realizeze lucrurile pe care le cerem. Te rugăm toate acestea, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Puteți să vă așezați. Mulțumesc, soră.

Cred că David este cel care spunea: *„Mă bucur când mi se zice: „Haidem la Casa Domnului!”* (Psalmul 122.1).

Ieri, când am plecat din Hot Springs, fratele Moore mi-a spus: „Frate Branham, de ce nu vii cu mine în Sud, la convenția din Texas? Acolo te vei putea odihni câteva zile.”

Dar eu i-am răspuns: „Mâine am două servicii divine!”

„Două servicii divine?” m-a întrebat el mirat.

„Da”, am răspuns eu.

„După puterea cu care ai predicat aici, eu sunt de părere că un om are nevoie de cel puțin o săptămână de odihnă. Uite, de exemplu, un păstor. El predică treizeci de minute în fiecare duminică, după care are la dispoziție o săptămână de odihnă. Dar tu predici de fiecare dată câte două sau trei ore, uneori de două ori pe zi, după care te rogi pentru bolnavi prin darul deosebirii. Și acum, îmi spui că mergi acasă, iar duminică vei ține două servicii?”

„Da, domnule”, am răspuns eu.

„Dar cum de mai rezisti în toate?”

„Ajutorul meu vine de la Domnul!” am răspuns eu.

Când am intrat în adunare, cineva se ruga, spunând: „Ceasul este târziu...” Da, ceasul este târziu și nevoia este mare, de aceea, suntem aici ca să ne aducem aportul, să ajutăm în ceasul acesta măreț în care suntem.

Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta aș vrea să vorbesc despre tema: „Este viața ta demnă de Evanghelie?” Aș dori ca această temă să fie înregistrată pe bandă.

Nu știu dacă în dimineața aceasta se înregistrează sau nu! Da, văd că în camera de înregistrări este cineva, deci cred că se va înregistra.

Am crezut că fratele Neville va veni aici ca să-și aducă mesajul său. Duminica trecută l-am rugat să-și aducă mai întâi mesajul său și dacă îmi va permite, aș vrea să aduc și eu ceva. Dar dacă vor să înregistreze lecția de școală duminicală, este în ordine.

Dacă va fi cu voia Domnului, vom fi și duminica viitoare aici, iar atunci aș vrea să vorbesc despre o temă pe care mi-am pregătit-o de multă vreme. Voi știți că am promis că voi aduce toate aceste mesaje aici, pentru că aș vrea să fie înregistrate. Dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare vreau să acuz această generație pentru răstignirea lui Isus Hristos.

În seara aceasta, la ora șapte sau șapte treizeci, voi aduce mesajul: „Este viața ta

vrednică de Evanghelie?”

Uneori, când aduc aceste Mesaje, trebuie să spun și unele lucruri foarte aspre, dar când fac aceasta nu mă refer la comunitatea de aici. Să nu uitați că ceea ce spun aici merge în jurul lumii. Aceste mesaje ajung în jungla africană și pretutindeni, de aceea uneori, Duhul Sfânt mă călăuzește să spun ceva ce este necesar pentru cineva din Australia sau din altă parte.

Astfel, cineva poate spune: „O, dar aici nu se întâmplă așa ceva! De ce spune aceasta?” Este adevărat, dar poate aceste cuvinte sunt rânduite pentru altcineva. Vedeți? Sunt sigur că veți înțelege totul corect!

Aceste Mesaje nu sunt îndreptate spre cineva anume, ci sunt pentru Biserica de pretutindeni și în ele spun tot ce vrea Domnul să ne vorbească și să ne îndemne.

La Hot Springs, am avut un timp minunat: a fost ca într-o adunare rusalistică demodă veche. Cred că penticostalii care au fost acolo au fost mulțumiți! Eu nu am cunoscut grupul de acolo. Trebuia să vin de acolo mai repede, dar le-am promis că voi mai sta două sau trei zile cu ei. Ceea ce vreau să vă spun este că adunarea aceea a avut foarte multă credință. Cei care ați fost acolo, ați observat rândul de rugăciune... Niciunul din cei ce au venit pe platformă pentru rugăciune nu a plecat înapoi cum a venit: toți au fost vindecați. Vedeți?

O problemă este că poate unii din voi nu pot înțelege emoția aceea, dansul și strigatul. Păi, ei nu se uită la nimeni, ci strigă înaintea lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta este în ordine. Și vă mai spun ceva: Grupul acela este un grup foarte curat: femei curate și cu părul lung. Eu nu vreau să vorbesc acum despre oamenii din junglă sau dintr-o pădure, dar nu cred să fi văzut acolo pe cineva din „rasa aceasta modernă” (voi știți ce vreau să spun), cu tot felul de machiaje și lucruri pe ele. Poate că eu nu sunt de acord cu tot ce se învață în locul acela, dar această poziție a lor mi-a plăcut. Desigur! Pentru mine, au arătat ca niște creștini adevărați.

Dacă nu greșesc, ieri, Domnul m-a călăuzit să vorbesc despre tema: „Doar încă o dată, Doamne!” Mulți din biserică nu au înțeles că Domnul m-a călăuzit spre acest subiect deoarece grupul acela mic era pe cale să se îndrepte spre ceva rău. Domnul m-a ajutat să fac lucrul acela și totul a fost minunat!

Voi știți cu toții că se petrec unele lucruri deosebite, dar dacă nu aveți o vedere

duhovnicească nu puteți înțelege nimic. Vedeți? Voi trebuie să vă pregătiți și să așteptați aceste lucruri. Când am intrat în clădire, l-am auzit pe fratele Ungren cântând cântarea: „Eu umblu și vorbesc cu Împăratul”.

Ascultându-l, mi-am zis: „O, nu este minunat să umbli și să vorbești cu Împăratul?” Aceasta înseamnă o legătură permanentă cu El, nu numai atunci când ești în adunare, ci să umbli și să vorbești cu Împăratul pretutindeni!

Priviți spre perete! Acolo este atârnat un tablou care a fost pictat pentru mine de un bărbat care se numește George Todd. Nu știu de ce l-a făcut, poate că nici el nu știe, dar totuși l-a pictat. Este un peisaj de munte cu o pădure și un pârâu care curge foarte frumos. De-o parte a pârâului, stă o cerboaică alături de puiul ei, care și-a ridicat urechile și privește peste pârâu. Nu știu dacă domnul Todd este prezent astăzi aici pentru că nu-l cunosc, dar vreau să vă spun ceva: atunci când am privit acest peisaj, mi-a vorbit Domnul. Nu știu ce s-a gândit acest bărbat când a pictat tabloul; poate nu a gândit nimic anume.

Poate vă mai amintiți povestirea mea despre prietenul meu de vânătoare, căprioara pe care a vrut s-o împuște și chemarea lui. Păi, ea stă alături de puiul ei lângă apele Vieții. Înțelegeți? Atunci a venit inspirația și m-am gândit:

„Așa cum căprioara și puiul ei stau și așteaptă, dincolo, printre pomii veșnic verzi, peste râu, mă așteaptă și pe mine o mamă și un copil.”

Frate Todd, dacă în dimineața aceasta ești aici, te rog să primești mulțumirile mele.

Acum, să începem lecția de școală duminicală. De obicei, le lungesc cam mult. Nu știu, dar de ieri este ceva care se mișcă tot timpul în inima.

Vedeți, eu îmbătrânesc și nu știu cât voi mai fi printre voi, dar în biserică este o mare întrebare, care i-a adus pe oameni la divergențe și diferite păreri. Mă refer la tema referitoare la sămânța șarpelui. Eu am predicat Mesajul și cred că pot dovedi cu Scriptura că acolo nu a fost vorba de un măr. Vedeți? Această afirmație a stârnit foarte multă vâlvă.

Dacă va fi cu voia Domnului, înainte de a ne întoarce în Arizona voi vorbi despre această temă, dar să nu o înregistrați! Dacă totuși o faceți, să nu trimiteți benzile în lume și să nu le dați în afara Bisericii.

Dorința mea este să vă arăt adevărul referitor la tema despre „Căsătorie-despărțire”. Aceasta este o întrebare, iar noi trăim în timpul din urmă, când toate tainele lui Dumnezeu sunt aduse la lumină, sunt descoperite.

Ieri, când am trecut prin munți ca să vin înapoi, Duhul Sfânt îmi spunea: „Înregistrează-o pe bandă și apoi pune-o bine!” Nu știu de ce trebuie să fac aceasta, dar este vorba despre Adevărul absolut referitor la problema căsătorie-despărțire.

În această problemă există foarte multe păreri. Astfel, unii spun că „Un bărbat se poate recăsători dacă se dovedește că soția lui a comis adulter.” Alții spun: „Dacă cei doi se terorizează reciproc și nu pot trăi împreună, este mai bine să se despartă ca să trăiască în pace pe pământ, decât într-un iad.” Sunt și care se încred în tradițiile aduse de alții.

Astfel, unii vor să stropească cu „apă sfințită” pe ei, fiindcă spun că îi transformă ca și cum nu ar fi fost niciodată căsătoriți, după care sunt binecuvântați și primiți din nou în comunitate. Există tot felul de încurcături, dar eu cred că dacă este atât de multă încurcătură, trebuie să existe pe undeva și Adevărul!

Eu cred și spun cu respect că Domnul mi-a descoperit Adevărul referitor la această temă! Dar mai știu că dacă această descoperire ar ajunge printre biserici, toată lucrarea ar fi ruptă în bucăți. Acesta este motivul pentru care aș vrea ca banda cu tema: „Căsătorie-despărțire” să rămână în păstrare la păstorii bisericilor. Ei pot învăța din ea și să spună lucrurile mai departe. Totuși, vreau ca această temă să fie înregistrată pentru ca cei chemați să poată vedea Adevărul corect în această problemă.

Eu cred că noi trăim în ceasul în care aceste taine trebuie să se termine, să se încheie. Așa cum am spus, ele au fost atinse în „Epoci”, cum le numim noi (este vorba de cele șapte epoci ale Bisericii) și în cele șapte Peceți.

Poate vom stabili șapte zile și pentru cele șapte Trâmbițe și șapte zile pentru cele șapte potire.

Doresc ca după aceea, aceste benzi să fie corectate gramatical și scrise. Dacă Domnul va mai prelungi timpul și eu voi trece pe malul celălalt, voi veți vedea că toate aceste lucruri pe care le-am spus în Numele Domnului se vor împlini exact cum au fost spuse! Nimic din ceea ce am spus nu a dat greș, iar unele lucruri spuse se vor împlini mai târziu.

Sunt încredințat că Domnul ne va ajuta să facem și lucrul acesta. Când voi vorbi despre tema aceasta, vom face anunțuri mai dinainte pentru ca cei interesați să poată veni să primească învățătură asupra acestei teme. Dacă nu ar crede nimeni și dacă nu m-ar asculta nimeni, la ce ar folosi să stau aici și să vorbesc toate aceste lucruri? Dacă nu ar crede nimeni ceea ce spun, ar fi ca și cum aș arunca mărgăritare înaintea porcilor. Dar există mii de oameni care cred și care se țin de fiecare Cuvânt vorbit.

Dorința mea este ca atunci când suntem pregătiți să ținem aceste adunări spre slava lui Dumnezeu, să vină cât mai mulți. Noi ne încredem în Domnul, că El ne va dăruia acest timp minunat!

Eu nu voi face aceasta decât atunci când voi fi inspirat s-o fac, deoarece Dumnezeu are un timp pentru fiecare lucru! Înțelegeți? Voi nu trebuie s-o luați niciodată înainte! Dacă veți pune combina în funcțiune și veți începe să secerăți grâul înainte de coacere, veți pierde o mare parte din recoltă. Înțelegeți? Deci, când secerătoarea este pregătită pentru recoltare, Dumnezeu o va pune în lucrare. Da, atunci vom secera. Dar aceasta se va întâmpla numai când vom primi semnalul Lui.

Până acuma m-am gândit că voi scăpa ușor cu tema aceasta, dar ieri toată ziua și apoi astă-noapte am fost frământat numai de gândul acesta. Cam pe la ora doisprezece m-am pus în pat. În noaptea precedentă dormisem numai trei ore, dar cu toate acestea nu am putut dormi deloc.

Ceva îmi spunea tot timpul: „Înregistrează pe bandă magnetică tema „Căsătorie-despărțire”! Înțelegeți? Dacă aceasta este voia Domnului și dacă El îmi va arăta încă câteva lucruri referitor la această temă, o vom înregistra.

Dar nu uitați, această temă este numai pentru lucrători, pentru ca ei să poată fi apoi de folos altora când vor avea probleme de felul acesta! Voi puteți veni să ascultați predica, dar înregistrarea va rămâne în Biserică! De ce? Pentru că dacă banda ar ajunge printre oameni, unii o vor vedea într-un fel; alții, în altul și astfel, fiecare își va forma o părere proprie despre această taină!

Dorința mea este ca frații lucrători să posede această predică și să lucreze pe baza ei, deoarece ei sunt responsabili pentru ceea ce fac. Cum să meargă cineva să o pună jos la acești împăciuitori, la un judecător?

Deci, țineți minte! Ceea ce a spus Domnul cu privire la tema „Căsătorie-despărțire” este mult mai sfânt decât cred oamenii. Această temă merge înapoi, până în grădina Eden și până la sămânța șarpelui. Este același lucru care merge mai departe, acestea sunt tainele. Gândiți-vă că toate aceste taine ale lui Dumnezeu vor fi descoperite în zilele îngerului al șaptelea și încheiate.

Deocamdată atât despre aceasta!

Să nu uitați că la șapte și treizeci vom începe din nou, da? Frate Neville, dacă ai vreun mesaj pentru diseară, aș vrea să predici tu mai întâi. Știu că nu vei folosi mai mult de o oră sau patruzeci și cinci de minute, iar restul timpului îl voi folosi eu pentru a aduce mesajul.

Mie îmi place să-l ascult pe fratele Neville, pentru că îl iubesc. El este fratele meu, este un vorbitor inspirat și un lucrător smerit. Mie îmi place foarte mult la fratele Neville un lucru: el trăiește tot ceea ce spune! Acest lucru este foarte important! Voi știți că este mai bine să trăiești predica în practică decât s-o spui doar teoretic, pentru că sunteți epistole citite de toți oamenii!

Noi putem să deschidem paginile Bibliei, dar Dumnezeu este Cel care trebuie să ne deschidă lecția de școală duminicală. Să ne rugăm deci pentru aceasta, înainte de a începe.

Tată Ceresc, noi privim spre viitor prin credință. Eu privesc prin credință spre ceea ce va veni și prin care poporul Tău va fi strâns și unit aici pe pământ.

Când privim spre aceste denominațiuni, le vedem cum se așează tot mai tare pe tradițiile lor vechi, îndepărtându-se tot mai mult de Adevăr, ceea ce îi silește pe credincioșii adevărați să iasă din mijlocul lor, la fel ca în Egipt, unde se ridicase un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif.

Exact așa s-a întâmplat în timpul nostru, în Germania, Rusia și Italia. Acolo, oamenii i-au ales pe Hitler, pe Stalin și pe Mussolini, care i-au urât pe evrei pentru că se apropia timpul în care trebuiau să se întoarcă în țara lor!

Dumnezeule, Tu ai diferite metode și faci lucruri pe care noi nu le putem înțelege. Tu i-ai împins afară, Doamne. Ei nu și-au mai găsit locul în Germania, în Rusia și în Italia pentru că li s-a luat totul! Nu au avut nici un loc în care să poată merge și au fost trimiși înapoi în patria lor, și aceasta numai ca să se împlinească Cuvântul Tău.

O, aceasta este mâna iubitoare a lui Dumnezeu! Uneori totul pare îngrozitor; oamenii trebuie să sufere cumplit, dar cu toate acestea este mâna iubitoare a lui IeHoVaH, care Își călăuzește copiii! Îți mulțumim, Doamne.

O, Dumnezeule, mă rog pentru copiii Tăi. Eu privesc spre denominațiuni și văd cum ele îi presează pe cei credincioși, îi excomunică și le impun să-și scrie numele în registrele lor pentru că altfel nu vor fi mântuiți! Ei nu au dreptul să creadă altceva decât ceea ce spune doctrina lor, altfel vor fi dați afară! Dar aceasta este tot mâna gingașă a lui IeHoVaH la lucru, care-i călăuzește la Pomul vieții. Mă rog, Doamne, pentru fiecare din ei în parte, pentru că știu că vor crede Cuvântul Tău care nu poate da greș.

Dorim să fim conduși la Pomul Vieții ca să devenim posesorii Vieții veșnice, să vedem mâna lui Dumnezeu și cu ochii credinței să privim dincolo de umbrele prin care umblăm astăzi și să vedem Țara făgăduită înaintea ochilor noștri.

Binecuvântează, Doamne, Cuvântul Tău din dimineața aceasta; binecuvântează aceste puține texte și notițe pe care mi le-am notat. Îngăduie ca Duhul Sfânt să vină acum, când mă predau înaintea Ta, ca să realizeze tăierea împrejur a limbii, a gândurilor și a minții mele, iar Biserica să se predea și ea Ție, astfel încât inima și urechile ei să fie deschise la Cuvântul Tău, deoarece Cuvântul Tău care este Adevărul!

Te rugăm aceasta în Numele Cuvântului, Isus Hristos. Amin.

Vă rog să vă deschideți Bibliile la **Exod 3.1-12**. Ascultați cu atenție în timp ce voi citi acest text:

„Moise păștea turma socrului său Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustie, și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.

Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia.

Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce e această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul.”

Domnul a văzut că el se întoarce să vadă: și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise! Moise!” El a răspuns: „Iată-mă!”

Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta: scoate-ți încălțăminte din picioare căci locul pe care stai este un pământ sfânt”

Și a adăugat: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.” Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu.

Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui: căci îi cunosc durerile.

M-am pogorât ca să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile pe care le locuiesc Caananiții, Hetiții, Amoriții, Fereziții, Heviții și Iebusiții.

Iată că strigătele Israeliților au ajuns până la Mine, și am văzut chinul cu care îl chinuiesc Egiptenii.

Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.”

Moise a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?”

Dumnezeu a zis: „Eu voi fi negreșit cu tine: și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji Domnului pe muntele acesta.”

Ați observat? „M-am pogorât ca să-l izbăvesc, acum vino, Eu te voi trimite...”

Dumnezeu în chipul unui bărbat. „Acum vino, Eu te trimit...”

Să mai citim o dată versetul 12:

„Dumnezeu a zis: „Eu voi fi cu tine negreșit: și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe

muntele acesta.”

Văd că, în dimineața aceasta, Duhul mă călăuzește adânc, deoarece numai acum am observat lucrul acesta: Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său exact în locul din care a fugit. Apoi i-a dat un semn cu privire la un munte.

Eu nu am observat acest lucru până acuma.

„Iată care va fi semnul pentru tine...”

În dimineața aceasta, voi vorbi despre tema: „Al treilea Exod al poporului lui Dumnezeu” sau „Chemarea afară a poporului lui Dumnezeu”.

Cuvântul „**Exod**” înseamnă „**ieșire**”, „**a fi scos afară**”, „**chemat afară**”.

Desigur, au existat mai multe „Exoduri”, dar astăzi vă voi vorbi despre timpul în care Dumnezeu Și-a chemat poporul la un Exod, la o separare de undeva, dintr-un loc în care se afla în timpul respectiv.

În timpul lui Moise, Dumnezeu se pregătea să împlinească făgăduința pe care i-o dăduse lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov. Trecuseră sute de ani de atunci, dar Dumnezeu nu-Și uită niciodată făgăduințele. El își împlinește întotdeauna făgăduințele date, la timpul și în ceasul hotărât. Acesta este motivul pentru care puteți să vă odihniți liniștiți, pentru că Dumnezeu va împlini tot ce-a făgăduit în Biblie.

Să nu gândiți niciodată altceva și să nu spuneți niciodată: „Poate că a greșit ceva profetul!” sau: „Poate că făgăduința aceasta nu se referă la timpul nostru!”

Priviți! Pentru Israel, totul părea aproape imposibil, mai imposibil decât acum, dar cu toate acestea, Dumnezeu a făcut-o. De ce? Pentru că așa a făgăduit.

Și vedeți cât de simplu a rezolvat El totul?

„Eu am venit jos: Am auzit strigătul poporului și M-am gândit la făgăduința Mea. Am venit jos să împlinesc ce am spus și te voi trimite pe tine pentru aceasta. Tu ești acela prin care Îmi voi împlini lucrarea. Eu voi fi cu tine! Cu siguranță, Eu voi fi cu tine oriunde vei merge. Să nu te temi, Eu vin cu tine ca să-Mi eliberez poporul.”
Înțelegeți? „Eu vin jos să izbăvesc.”

Sunt sigur că mintea duhovnicească prinde aceasta.

„Eu te voi trimite să scoți poporul Meu afară la un Exod! Cheamă-i afară pentru că Eu voi fi cu tine!”

O, cât de liniștiți putem să ne odihnim pe aceasta! Cum poate să cuprindă credința această nădejde!

Vedeți? Dumnezeu va face tot ce a făgăduit, indiferent care vor fi împrejurările, indiferent ce vor spune unii. El o va face pentru că așa a făgăduit. El o va face atât de simplu, încât va trece peste mintea înțelepților care vor încerca să raționeze totul: „Cum s-ar putea face însă așa ceva?”

Prin aceasta nu vreau să spun că un om înțelept, un om cu o gândire ageră, nu ar putea să înțeleagă! Eu nu am nimic împotriva unui om înțelept, atâta timp cât nu-și folosește știința pentru a pune sub semnul întrebării lucrarea lui Dumnezeu. Dacă un om lasă ca pregătirea lui să fie transformată în simplitatea ascultătoare de Dumnezeu, îi va fi de folos, dar dacă prin această pregătire încearcă să dovedească că nu există Dumnezeu, aceasta îl va duce tot mai departe de El. Dacă Biblia spune ceva, iar voi nu puteți înțelege, spuneți doar „Amin” la cuvintele ei și lăsați totul așa.

În timpul acestei lecții duminicale să nu vă ocupați cu căutarea versetelor biblice, ci notați-le și căutați-le acasă!

Înainte de a afla ce înseamnă acest „exod”, vom compara Exodul poporului Israel cu Exodul care are loc acum. Fiți atenți ca să vedeți cum totul se desfășoară într-un paralelism deplin. Exodul poporului Israel este un Exod natural, firesc, dar Dumnezeu face exact aceeași lucrare și în cadrul Exodului duhovnicesc, care este preumbrit de cel natural. Exodul duhovnicesc!

Este minunat să poți vedea Cuvântul lui Dumnezeu! Cum pot spune unii că acest Cuvânt nu ar fi inspirat? Voi știți că Exodul poporului Israel a avut loc acum două mii opt sute de ani. Ceea ce a făgăduit și a făcut Dumnezeu atunci este un exemplu, o umbră care mărturisește despre realitate. Dacă Domnul ne va ajuta, deseară vom compara aceasta cu soarele și cu luna.

Mai întâi de toate, trebuie să vedem de ce se afla Israelul în Egipt. De ce se afla poporul lui Dumnezeu în afara granițelor țării sale? Ei primiseră de la Dumnezeu

țara făgăduită lui Avraam, Isaac și Iacov: Palestina. Dumnezeu le-a dat țara aceea și le-a spus: „Aceasta este țara voastră!” O, atunci, de ce nu se afla poporul lui Dumnezeu în locul pe care li-l rânduise El?

Aceasta este și întrebarea de astăzi! Dumnezeu ne-a dat un Rusalii; El ne-a dat Cartea Faptelor. El ne-a dat Duhul Sfânt ca să ne călăuzească; El ne-a dat o Țară! Atunci de ce suntem afară din Ea? De ce se află biserica în afara acestei Țări? De ce biserica creștină de astăzi nu trăiește Cartea Faptelor și nu înfăptuiește aceeași lucrare puternică pe care au făcut-o ei? Trebuie să fie un motiv.

Noi toți suntem dezbinați și într-o stare groaznică; cea mai îngrozitoare stare pe care a trăit-o vreodată creștinismul, este astăzi! Noi suntem în pragul unei judecăți groaznice, dar înainte ca să aibă loc această judecată, Dumnezeu cheamă Biserica la un Exod, așa cum a făcut în Egipt!

Păcatul amoriiților s-a înmulțit, deci, El ne cheamă astăzi la un Exod duhovnicesc.

Să ne întoarcem pentru un moment, la tabloul de preumbrire, ca să înțelegem acest Exod duhovnicesc. De ce au ajuns evreii în Egipt? Pentru că fuseseră invidioși pe fratele lor Iosif. Acesta este motivul pentru care Israel a ajuns în afara granițelor țării făgăduite. Amintiți-vă că făgăduințele lui Dumnezeu erau valabile numai cât timp ei se aflau în țara făgăduită. Înțelegeți acum la ce m-am referit în rugăciune? De ce a trebuit să împietrească Dumnezeu inima lui Faraon? Ca să-și ducă poporul înapoi în țara făgăduită, înainte ca să-i poată binecuvânta și să îl aducă pe Mesia. De ce a fost împietrită inima lui Hitler împotriva lor, deși era și el jumătate iudeu? De ce a trebuit să-i prigonească Stalin și Mussolini?

Vedeți, în cazul oamenilor care nu sunt inspirați de Duhul Sfânt (cum este, de exemplu, o națiune păgână), Dumnezeu trebuie să se folosească uneori de lucruri care corespund vieții lor, poate chiar de legile lor, ca să își ducă la împlinire făgăduințele date. Acesta este motivul pentru care El a împietrit inima dictatorilor, prin aceasta silindu-i pe iudei să plece înapoi în țara făgăduită. Totul trebuia să fie în felul acesta. Noi cunoaștem cu toții relatarea din Geneza, cu privire la Iosif. Puteți s-o citiți acasă pentru că este deja târziu și trebuie să mă grăbesc.

El s-a născut mai târziu decât ceilalți frați ai săi și era penultimul. Cei ce sunt duhovnicești înțeleg deja ce vreau să spun prin aceasta. El nu a fost ultimul copil al lui Israel deoarece Benjamin s-a născut ultimul.

Dar frații lui l-au respins! Vedeți, numai Iosif și Beniamin erau frați buni, deoarece ceilalți veneau prin altă femeie. Beniamin a fost recunoscut numai după ce s-a întâlnit cu Iosif. Iosif i-a dat o dublă măsură din merinde, față de ceilalți frați.

În ordine, acum fiți atenți ca să observați ceva.

Iosif a fost înlăturat de frații săi pentru că era duhovnicesc. El era un bărbat mare, deși era cel mai smerit din ceată, cel mai neînsemnat, dar frații săi l-au urât fără temeii. Ei nu ar fi trebuit să-l urască, dimpotrivă, ar fi trebuit să-l iubească și să-l respecte.

De ce l-au urât? Nu era el fratele lor? Nu acesta a fost motivul. Ei l-au urât pentru că Dumnezeu s-a ocupat cu el mai mult decât cu ei. Înțelegeți? Dumnezeu l-a înzestrat cu o înțelegere duhovnicească. Astfel, Iosif era în stare să tâlcuiască toate visurile și putea să spună mai dinainte lucrurile care urmau să se întâmple și totul era întocmai; el nu se ferea.

El a visat că spicele unui snop de grâu se plecau înaintea snopului său, lucru pentru care frații lui au devenit plini de pizmă. Mă gândesc că ei i-au spus batjocoritori: „O, micuțule holly-roller... Noi ne vom închina într-o zi înaintea ta?” Dar acel vis s-a împlinit întocmai.

Cum putea fi posibil așa ceva? Acești bărbați puternici să se închine înaintea unui copil? Dar ei i s-au închinat într-o zi! Desigur, ei i s-au închinat și i-au implorat îndurare.

Vedeți, în vremea când le-a spus acel vis, Iosif nu era încă puternic! Atunci era doar un copil.

După această întâmplare, vedem că frații lui, denomițațiunile, l-au respins și Iosif a rămas singur.

Apoi a venit o lucrare mare.

Frații lui Iosif au rămas pe poziție în țara lor, ceea ce era un lucru bun, dar s-au debarasat de Duhul.

Fundamentații de astăzi cercetează Scriptura în lumina cunoștinței lor intelectuale, dar nu posedă Duhul pentru că l-au respins pe Iosif și l-au dat afară. Ei nu voiau să aibă vreo legătură cu acest grup de „sfînți fanatici”.

„O, spuneau ei, „nu vrem să avem nimic de-a face cu așa ceva!” Și l-au exclus din mijlocul lor, după care l-au vândut! El nu a mai putut rămâne în părtășie cu ei. Și, pentru că au procedat în felul acesta, mai târziu au ajuns în Egipt.

Povestirea aceasta despre frații invidioși ai lui Iosif este desigur, o comparație pentru ceea ce se petrece astăzi pe plan duhovnicesc, iar noi ne dăm cu toții seama că acești frați ai lui Iosif erau plini de egoism și invidie.

Invidia aceasta este bătrână și murdară. În această invidie nu este nici un strop de curăție; nu este nimic altceva decât gelozie murdară.

Când oamenii aceștia văd astăzi lucrarea puternică a aceluiași Dumnezeu, a aceleiași Biblii și o refuză fără nici un motiv, avem de-a face cu aceeași invidie murdară.

Da, ei au văzut cum Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi, cum îi învie pe morți; au văzut lucrarea aceluiași Dumnezeu din timpul apostolilor, aceeași Evanghelie scrisă de ei pentru a ne călăuzi în călătoria noastră spirituală; au văzut că este Același Dumnezeu care face aceleași lucrări puternice, dar în ei nu este nimic altceva decât invidie! Cei ce au crezut aceste lucruri au fost excomunicați, spunându-li-se: „Nu vrem să avem legătură cu așa ceva!” Înțelegeți? Ei au fost izgoniți!

Frații lui Iosif s-au gândit că nu vor avea niciodată nevoie de un astfel de om, așa că de ce să nu se scape de el?

Acest lucru s-a întâmplat în toate timpurile și se mai întâmplă și astăzi. Ei se poartă în felul acesta pentru că comunitățile lor au devenit intelectuale. Au oamenii cei mai bine îmbrăcați, au cea mai mare organizație, pe cei mai buni predicatori, dar pentru Duhul Sfânt nu au nici loc, nici timp, la fel ca înaintașii lor.

Cu alte cuvinte, ei sunt plini. Oh, dar faptele lor vorbesc mai tare decât cuvintele! Au seminare vestite și minți luminate, de aceea vin împreună și discută acest lucru, pretinzând că sunt în stare să așeze biserica în ordine, mai bine decât ar putea s-o facă Duhul Sfânt: „O”, zic ei, „noi nu mai avem nevoie de așa ceva astăzi! Această făgăduință a fost valabilă pentru alte timpuri!”

Ce, nu-i adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”).

„Noi nu avem nevoie de Duhul Sfânt pentru vindecarea bolnavilor! Avem doctori!

Nu avem nevoie de Duhul Sfânt să vorbească în limbi, doar suntem inteligenți cu toții!” Dar când faceți aceasta, luați chiar Schela, îndepărtați Duhul de Viață de la voi!

Isus le-a spus iudeilor din timpul Lui: „*N-ați citit niciodată în Scripturi că: „Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, este Piatra de temelie pe care stă toată clădirea?”* (Matei 21.42 – parafrizare).

Acum înțelegeți ce vreau să spun? Sunt sigur că mă înțelegeți!

Ei credeau că nu vor avea niciodată nevoie de El: „Noi n-avem nevoie de vorbitori în limbi, nici de tălmăcitori ai limbilor; nu ne trebuie nici profeții Vechiului Testament ca să ne pună în rânduială, prin Duhul Sfânt, deoarece putem înțelege totul și fără ei!” Vedeți, ei au adoptat un sistem făcut de oameni și L-au înlocuit pe Duhul Sfânt.

Dar există și oameni care au fost aleși, al căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului și care nu pot să fie de acord cu aceste sisteme omenești. Ei posedă o gândire duhovnicească, de aceea nu se pot uni cu așa ceva. Ei nu pot suporta aceste sisteme omenești firești, chiar dacă tații și mamele lor au făcut parte din acele biserici organizate.

Dacă o comunitate face așa ceva, chiar dacă nu o recunosc în mod deschis, chiar dacă nu se pronunță pe față, faptele lor dovedesc totul. Aici este Cuvântul, iar Duhul Sfânt o dovedește printre copiii Săi pe care îi poate uni. El încă îi mai vindecă și astăzi pe cei bolnavi; îi învie pe cei morți; vorbește în limbi și scoate afară duhurile rele! Deci, totul depinde de ceea ce este pus în interiorul omului.

Doamna Arganbright se gândea la aceste lucruri mai zilele trecute. Eu am trecut pe lângă ea, dar nici nu m-a observat, atât era de cufundată în gânduri. Nu i-am zis nici eu nimic, dar am stat și am privit-o.

Priviți-L pe Duhul Sfânt în marea Sa lucrare! Biserica este de părere că nu mai are nevoie de Duhul Sfânt. În mijlocul lor sunt bărbați care vorbesc atât de intelectual încât aproape că-i crezi!

Să ne oprim puțin aici.

Nu a spus Isus că cei doi vor fi atât de aproape unul de celălalt, încât dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși? (Adunarea spune: „Amin”).

Aici este vorba de Evanghelie! Vorbirile intelectuale vor fi atât de mieroase, încât îi vor înșela pe oameni. Sunt bărbați care pot să mânuiască Cuvântul acela în așa fel, încât ar putea face pe oricine să-și pună încrederea în înțelepciunea lor. Ei îl condamnă pe Duhul Sfânt și iau căile omului. Noi vedem aceasta.

Noi vom vedea că și frații lui Iosif au făcut exact același lucru. Ei nu au fost de acord cu Iosif și au căutat un prilej favorabil ca să se scape de el. Dacă ne gândim la problema lor din Egipt, ar trebui să vorbim ore întregi. Am putea rămâne trei ani și să vorbim zi și noapte despre acest subiect și tot am mai găsi mărgăritarele Duhului Sfânt în Cuvântul Său.

Cei cu gândirea duhovnicească pot privi spre Egipt și să vadă prigoana aceea crescând; ei pot vedea cum le-a fost luat Iosif ca să se poată ridica prigoana împotriva lor; apoi îl văd pe Dumnezeu mișcând tot angrenajul cu Roata Lui dințată. Îl văd pe Potifar cu îl respinge pe Iosif și văd minciuna aceea spusă. Îl văd pe Iosif în temniță, cu barba crescută și excomunicat de frații lui. Apoi, dintr-o dată, Dumnezeu S-a mutat înăuntru. Înțelegeți?

Noi putem vedea Roata aceea dințată care pune în funcțiune întregul angrenaj! Vedem marele Plan al lui Dumnezeu mișcând totul în sus, spre acest Exod, spre timpul în care El urma să-și cheme poporul înapoi în țara lor, în poziția și în locul în care puteau fi binecuvântați, acolo unde putea să vină Cel făgăduit! Amintiți-vă că ei au trebuit să vină afară din țara în care se aflau, și să intre în țara făgăduită, înainte de venirea lui Mesia cel promis.

Biserica de azi trebuie să facă același lucru: să iasă din grupul acela de respingători, înainte ca Mesia să Se poată manifesta înaintea lor. Înțelegeți acum? Viața lui Mesia manifestată pregătește o Biserică, o Mireasă.

Dacă o femeie se căsătorește cu un bărbat și este în dezacord cu el, toată ziua ar fi numai neînțelegeri în casa aceea. Dar dacă bărbatul și soția lui trăiesc într-o armonie deplină, având o inimă și un gând în orice problemă, ei devin un singur trup.

Abia atunci când Biserica poate ajunge într-o asemenea armonie cu Dumnezeu, încât manifestarea Mirelui este manifestată în Mireasa Lui, ei urmează să fie un singur Trup! Ce lecție măreață! În ordine!

Acum gândiți-vă la faptul că gândirea duhovnicească cuprinde această taină, poate

Înțelege preumbrirea și realitatea și le unește.

Noi a putea folosi ore întregi pentru a vorbi despre aceasta.

Fiți atenți ce se întâmplă!

De ce am așteptat în toți anii aceștia lucrurile acestea ca pe o oază? Voi știți că Biblia vorbește despre femeia care fuge în pustie, unde este hrănită o vreme, două vremi și o jumătate de vreme. (Apocalipsa 12.6) De ce se întâmplă toate acestea? Pentru că Roata lui Dumnezeu pune angrenajul în funcțiune.

De ce nu a făcut Dumnezeu toate aceste lucruri cu ani în urmă, când mulți bărbați și femei s-au apucat să calculeze timpul venirii Lui? De exemplu, R. Rutherford și mulți alții erau de părere că Isus va veni în anul 1914, în timp ce doamna Shipton a făcut o altă socoteală. Dar de câte ori au încercat să facă astfel de calcule cu ajutorul Scripturii, oamenii au ruinat toată lucrarea, deoarece venirea Lui este tainică; ea este cu adevărat ascunsă. Cum este posibil ca Scriptura să meargă împotriva Ei Însăși, când Isus a spus: „Nimeni nu știe minutul sau ora”? Vedeți? Oamenii aceștia iau un singur text din Scriptură și se țin de el. Dar voi trebuie să luați toată Scriptura, toate textele care sunt în legătură cu problema respectivă.

Astfel, dacă Dumnezeu este într-o lucrare, El o va face cunoscută și o va legitima ca adevărată, așa cum este și în cazul vindecării divine. Dacă undeva nu este Adevărul, atunci nu este Adevărul, iar Dumnezeu nu are nimic de-a face cu aceasta! Dar dacă El confirmă lucrarea ca adevărată, atunci este adevărată.

Dumnezeu a spus: *„Dacă va fi printre voi vreunul care este profet sau duhovnicesc, Eu îi voi vorbi. Dacă ceea ce spune el se va împlini, să ascultați ceea ce spune el.”*

Aceasta-i tot! „Dar dacă prorocia lui este greșită...”, să știți că Dumnezeu nu poate fi greșit. El este desăvârșit, atotputernic, infinit, infailibil, omniprezent și nu poate fi greșit. Deci, dacă vorbește omul, cuvintele lui arată ce este în el. Dacă acel om va spune propriile sale cuvinte, să știți că ele vor da greș, dar dacă el vorbește Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate greși pentru că Cel ce vorbește este Dumnezeu, nu omul! Atunci inspirația vine de la Domnul și este corectă. Înseamnă că așa i-a spus Dumnezeu să spună.

În Vechiul Testament, El a spus: „Dacă cineva nu vorbește în unitate cu Legea și

profeții, înseamnă că acel om nu posedă Viața în el.” Corect. Ei trebuie să vorbească conform Legii și prorocilor. O prorocie sau orice altceva, trebuie să fie conform Cuvântului, altfel este greșită. Înțelegeți? Putem constata aceasta și printre noi. Metodistii, luteranii, baptiștii, nazarinii, Sfinții pelerini, penticostalii, toți au avut treziri mari, dar cu toate acestea nu au trăit marele Exod. De ce? Dumnezeu i-a spus lui Avraam că-l va binecuvânta în țara făgăduită, dar că răutatea amoriiților nu a ajuns încă la culme. Vedeți, Dumnezeu a așteptat răbdător. Oamenii care încearcă să socotească timpul, văd că Scriptura se îndreaptă spre ceva și atunci spun: „Aceasta este ziua; acesta este timpul”, dar voi nu înțelegeți că nelegiuirea amoriiților nu și-a atins încă culmea.

Israelul a trebuit să stea patru sute de ani în Egipt, după care urmau să fie scoși de acolo. Dar de fapt au rămas patru sute treizeci de ani acolo, din cauză că l-au respins pe profetul trimis. Ei au suferit încă patruzeci de ani acolo jos, înainte ca Dumnezeu să-i aducă afară. La rândul lui, Moise a stat patruzeci de ani în pustie, înainte ca să se întoarcă înapoi să-i izbăvească. Vedeți, ei au mers patruzeci de ani peste timpul hotărât, din cauză că au respins Mesajul.

După timpul lui Dumnezeu, patruzeci de ani de-ai noștri sunt cam un minut și jumătate. Ce diferență mare! *„O mie de ani sunt numai o zi.”* Înțelegeți? Patruzeci de ani sunt abia un minut.

Acum timpul este din nou înaintat. De ce? Dumnezeu a fost îndelung răbdător și a așteptat, veghind.

El i-a lăsat pe luterani să se ridice într-o trezire, iar după aceea să se organizeze. I-a lăsat pe metodiști să se ridice într-o trezire și să se organizeze. L-a lăsat pe John Smith, biserica baptistă, să se ridice și să aducă o mare trezire, apoi să se organizeze și ei. I-a lăsat pe penticostali să se ridice cu restituirea darurilor, după care s-au organizat și ei. Când nelegiuirea ajunge la plinătate, Dumnezeu este sătul și atunci vine un Exod.

Noi îl vedem deja! Dar mai întâi, trebuie ca oamenii să vadă desfășurarea lucrurilor în scurgerea timpului și astfel să înțeleagă că toată lucrarea este blestemată. Ei vor încerca să ia din nou o placă de aur și o manta fină din Babilon. Aceasta este ceea ce aduce din nou blestemul în mijlocul oamenilor: faptul că ei încearcă să-și introducă propriile păreri în lucrarea lui Dumnezeu.

Noi trebuie să stăm cu Cuvântul! Când Israelul s-a aflat în fața Ierihonului, porunca

lui Dumnezeu a fost: „Să nu atingeți nimic din cetatea aceea pentru că este blestemată! Lăsați-o în pace!” Dar Acan s-a gândit că putea să ia placa aceea de aur și mantaua aceea fină din Babilon și astfel să trăiască o viață liniștită și fără griji. O, priviți-i pe Acanii din tabără! Ei fac o lucrare, dar lucrarea lor este blestemată. Lucrarea lor a fost blestemată începând de la Conciliul de la Niceea, Roma. Lucrarea lor este blestemată de atunci încolo, dar Dumnezeu a îngăduit ca nelegiuirea lor să umple măsura, până când timpul amoriților este încheiat. Voi, cei care aveți o gândire duhovnicească, fiți atenți! Puteți vedea că nelegiuirea acestei națiuni a umplut măsura? Ea este organizată și reorganizată, și organizată și organizată. Ea este o confederație și se unește cu altceva. Măsura nelegiuirii lor este plină! Acum este timpul pentru Exodul duhovnicesc, nu pentru cel firesc! Este timpul în care se face chemarea afară pentru Țara făgăduită.

Nu este vorba numai de făgăduința unei țări pământești, ci este chemarea de a merge Acasă, în Împărăția de o mie de ani; este timpul pentru o chemare generală de a ieși! Nelegiuirea acestei națiuni a umplut măsura, dar noi vom mai reveni în seara aceasta la această problemă. Ea este murdară.

Voi ziceți: „Frate Branham, națiunea în care trăiești?”

„Da, domnilor, cu siguranță!”

„Ca cetățean al Statelor Unite, nu ar trebui să vorbești așa.”

În cazul acesta, nici Ilie nu ar fi trebuit să pronunțe blestemul asupra Israelului, deoarece și el era un israelit. Nici ceilalți profeți din trecut nu ar fi trebuit să blesteme națiunea ebraică, deoarece făceau parte din ea! Dar acești bărbați nu au vorbit propriile lor gânduri, ci au pronunțat Cuvântul lui Dumnezeu! Înțelegeți? Depinde de unde îți vine inspirația și cum vine ea. Dacă este contrară Cuvântului, lăsați-o în pace!

Vă rog să-mi dovedeți că ceea ce am spus despre națiunea americană este în contradicție cu Cuvântul! Nu vorbește Apocalipsa 13 începând cu versetul 11, despre națiunea noastră?

Această națiune este desemnată prin numărul „13”, o națiune a femeilor. Biblia o arată ca fiind o națiune a femeilor; ea este o femeie. Pe moneda americană avem chipul unei femei. O națiune a femeilor.

De aici începe căderea femeilor și aici se sfârșește. Căderea a început în Eden, atunci când Cuvântul a fost pus deoparte și nu a mai fost crezut. Acolo a fost clocită această nelegiuire: femei predicatori și toate celelalte lucruri nebiblice. Murdăria lumii vine de la Hollywood, locul cel mai murdar, locul în care se află cea mai stricată și mai murdară categorie de oameni. America este cea mai rea națiune din lume. De ce? Pentru că aici au loc cele mai multe divorțuri din lume.

Dacă va fi cu voia Domnului, într-una din aceste zile veți putea vedea de ce este blestemat acest lucru. Veți putea vedea orbirea lor în problema divorțurilor din cauza mahramei pe care a tras-o Satana peste ochii oamenilor. Noi trăim într-un ceas îngrozitor! Părerea mea este că sfârșitul nostru este aproape deoarece oamenii s-au stricat de tot. Sunt putrezi până în măduvă.

Națiunea americană apare în Biblie în Apocalipsa 13 și este simbolizată prin numărul treisprezece.

Gândiți-vă la faptul că numai națiunea americană s-a ridicat ca un miel: Libertate religioasă, dar după aceea, primește putere de la fiară ca să-i facă o icoană. Apoi, vedem că vorbește cu toată autoritatea și face aceleași lucruri stricate ca fiara dintâi (Apocalipsa 13.11-17). Și vreți să spuneți că această profecie nu este despre această națiune? Starea amoriților a ajuns la coacere pentru că ei lucrează deja la aceasta.

Scopul primordial al noului papă este unirea tuturor bisericilor. Pentru ochiul firesc, aceasta este o lucrare bine-venită, care trebuie făcută cât mai repede, dar în ochii lui Dumnezeu este în contradicție cu Lucrarea Duhului Sfânt! Noi nu ne putem amesteca cu ei, dar fiecare biserică va fi chemată în federația aceea. Ieșiți afară cât puteți de repede, altfel veți primi semnul fiarei fără să știți ce faceți! Ieșiți afară din mijlocul lor!

Nădăjduiesc că mintea duhovnicească poate înțelege aceasta, sunt sigur că voi înțelegeți. Dar mă întreb ce va fi cu ceilalți. Desigur, voi nu puteți vizita fiecare națiune, dar le puteți trimite benzi. Dumnezeu va avea o cale pentru a-i găsi pe cei ce posedă o gândire duhovnicească, pe cei care au Sămânța Lui în inimile lor. Așa este. Ei ies și primesc Viața de îndată ce sunt atinși de Lumină. (Fratele Branham bate din palme o dată). Ei sunt ca femeia aceea mică de la fântână, care a zis: „Iată-L acolo!” Ea era cuprinsă în lucrare.

Ieșiți din lucrarea aceea blestemată! „Blestemată?” Spuneți-mi un singur exemplu

În care vreuna dintre aceste femei (denominațiuni) s-a ridicat din nou după ce a căzut! Spuneți-mi numai una care s-a mai ridicat. Prin aceasta puteți vedea că toată lucrarea este greșită.

Deci, măsura nelegiurii amoriților nu era încă plină, de aceea evreii au trebuit să aștepte Exodul. Dar când această măsură a nelegiurii amoriților a fost umplută, a urmat Exodul firesc al poporului Israel, care a fost scos dintr-o țară și dus într-o altă țară, în țara lor natală, unde mai înainte locuiseră amoriții care pretindeau că țara le aparține lor.

Acum, nelegiuirea denominațiunii amorite, care de multă vreme se pretinde a fi „Biserica” ajunge la umplere, iar atunci vine un Exod în care Dumnezeu arată cine este fiecare; în care Biserica, Mireasa lui Isus Hristos va fi scoasă afară, în Țara făgăduită. „În casa Tatălui Meu”, cum spunea Isus, „unde sunt multe locașuri.” (Ioan 14.2). Voi nu trebuie să mergeți Acolo și să vă luptați cum s-au luptat ei, deoarece ea este deja pregătită. Când cortul acesta trecător este pus jos, ne așteaptă altul, care este deja pregătit pentru ca „unde sunt Eu, să fiți și voi.” (v. 3).

Marele Exod este aproape! Priviți cum a înfăptuit Dumnezeu Exodul acela..., ce pregătiri făcute, apoi priviți la ziua de azi. În ordine. Observați! Înainte de Exodul acela, acolo s-a ridicat un Faraon care nu l-a cunoscut pe Iosif. Vedeați? Un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif! Ce reprezintă Iosif? Partea duhovnicească din Exodul duhovnicesc.

Acest „Faraon” se ridică chiar acum, dar deocamdată mai avem libertate. („Femeia a fost hrănită o vreme, două vremi și o jumătate de vreme”). În final, acolo s-a ridicat un Faraon dictator, care nu a cunoscut libertatea de credință și i-a unit împreună. Nu lăsați aceasta să treacă pe lângă voi. Deci, acolo a venit un timp în care mai întâi a trebuit să se ridice un Faraon.

Priviți! Organizațiile au trăit vremuri bune. Ele au crescut ca o ramură altoită în vița adevărată a creștinismului, dar au purtat propriile lor roade: femei îmbrăcate pe jumătate și bărbați intelectuali care tăgăduiesc puterea Duhului Sfânt. Ea a trăit sub numele unei biserici creștine; este o viță altoită, dar Grădinarul trece chiar acum să curețe vița aceea, așa cum ne-a spus de multă vreme, și toți cei care nu aduc roadă sunt tăiați, aruncați în foc și mistuiți. Știu că este îngrozitor să spui așa ceva, dar Adevărul este uneori îngrozitor! Aceasta ne arată că Dumnezeu îi duce pe copiii Săi prin ape adânci și prin nisipuri mocirloase.

Aceasta este procedura Lui! Gândiți-vă la faptul că vasul vechi trebuie zdrobit de tot înainte de a fi format din nou. Pare un lucru îngrozitor să distrugi vasul, dar acest lucru trebuie făcut neapărat, pentru că numai așa se poate face un vas nou!

„Acolo s-a ridicat un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif.” Acela a fost începutul începutului, a fost începutul Exodului. Când lucrul acela a început să se formeze sub o putere politică, Dumnezeu a început să se pregătească, pentru că nelegiuirea amoriților umpluse paharul. Timpul făgăduit lui Avraam se împlinise și eliberarea poporului Său era aproape.

Dumnezeu a permis să se ridice un Faraon care nu-l cunoscuse pe Iosif. S-a născut Ramses. Imediat după Seti, a venit Ramses, care nu știa nimic despre binecuvântarea lui Iosif. El nu știa nimic despre partea duhovnicească; era doar un geniu politic și militar care putea să ocupe prin forța armată Etiopia și celelalte țări vecine. Tot ce știa el era puterea militară.

Mă gândesc că dacă cineva este duhovnicesc, poate să vadă ce se întâmplă acum. Noi primim un „Faraon” care nu cunoaște libertatea credinței. Când președintele nostru și-a luat funcția, nu a vrut să jure că crede în libertatea religiei.

Cum este cu problema drepturilor rasiale din Sud, despre care s-a vorbit zilele trecute? Eu aș fi vrut mult să pot vorbi cu predicatorul acela, cu Martin Luther King. Întrebarea mea este cum se poate ca acest bărbat să fie un predicator, un conducător, dacă-și atrage poporul într-o cursă mortală? Dacă oamenii aceia ar fi fost sclavi, aș fi acolo jos și aș lupta pentru ei, dar nu sunt sclavi, ci sunt cetățeni ai acestei națiuni. Problema ridicată sunt școlile.

Oamenii aceia au o inimă împietrită și nu știu lucrurile acestea. Astfel, tu nu poți pune în ei lucrurile duhovnicești, după ce s-a folosit puterea politică pentru a-și introduce ideile. Ei trebuie să accepte Cuvântul și să fie născuți din nou, iar atunci vor vedea lucrurile acestea.

Dar bărbatul acesta (Martin Luther King), cu care aș dori să vorbesc, sub masca religiei îi conduce pe acești oameni scumpi într-o cursă mortală, prin care mii și mii vor fi uciși. O, ei nu pot înțelege pentru că văd numai partea firească!

Când a avut loc revolta oamenilor de culoare din Louisiana, mă aflam acolo. Îmi amintesc că a venit un predicator de culoare, un frate scump, dar bătrân. El s-a apropiat de polițiști și le-a zis: „Dați-mi voie să vorbesc eu cu ei deoarece sunt

poporul meu!" Apoi s-a întors spre cei ce se răzvrătiseră și le-a spus: „În dimineața aceasta, vreau să vă spun că niciodată nu mi-a fost rușine de culoarea pielii mele pentru că Creatorul m-a făcut așa cum sunt!"

Vedeți, El vrea să rămâneți ceea ce sunteți; vrea ca fiecare om să rămână așa. El a făcut flori albe, albastre și de toate culorile. Nu le încrucișați între ele! Nu luptați împotriva naturii!

El a continuat: „Până în dimineața aceasta, eu nu m-am rușinat niciodată de culoare pielii mele. Dar când văd că poporul meu se ridică și face lucrurile pe care le face, mi-e rușine cu ei.”

O, Dumnezeule, binecuvântează glasul acela!

„Voi nu veți rezolva nimic, ci veți da de necaz. Ar fi altceva dacă nu am avea școli, dar vă întreb: „Cine are cele mai bune școli din Louisiana?” Să luăm de exemplu”, a spus el mai departe, „Orașul nostru, Shreveport. Dincolo este o școală pentru albi. Ei nu au nici măcar un instrument la care să poată cânta copiii, pe când școala noastră este plină de instrumente muzicale. Mai mult, noi avem un bazin din marmură grozav de înot pentru copiii noștri și avem și cei mai buni învățători. De ce vreți să mergeți dincolo, în școala lor, dacă a noastră este mai bună? Ce se întâmplă cu voi?”

Dar ei nu au vrut să-l asculte, ci i-au acoperit vocea prin huiduielile lor. Ia te uită! Inspirație greșită. Vedeți?

Oamenii ceștia nu sunt sclavi. Ei sunt frații și surorile mele. Dacă ar fi sclavi și acum, aș spune: „Haideți să ne unim cu ei, să mergem pe stradă și să protestăm împreună cu ei!” Dar ei nu sunt sclavi, ci sunt cetățeni cu aceleași drepturi ca și noi. Însă inspirația aceea venită din iad, a făcut ca un milion de negri să fie omorâți. Ei au dorit să se revolte, dar nu a fost corect. Revolta lor a provocat moartea atâtor oameni.

Frații și surorile noastre au aceleași drepturi, indiferent de culoarea pielii. Nu contează că sunt albi, galbeni, negri sau orice altceva. Noi toți venim dintr-un om, din Adam, iar dacă Dumnezeu ne-a făcut de diferite culori, să rămânem ceea ce suntem. Dacă aș avea culoarea galbenă, aș rămâne ceea ce sunt: chinez sau japonez. Dacă aș fi un bărbat de culoare, aș rămâne ceea ce m-a făcut Dumnezeu.

Să fim sinceri: Există multe lucruri pe care le posedă oamenii de culoare și pe care ar trebui să le posede și albi. Ei nu au îngrijorările noastre și sunt mai duhovnicești. Există mii de lucruri pe care un om alb nici măcar nu le poate atinge. De ce? Pentru că așa i-a creat Dumnezeu.

Cine poate întrece un cor al fraților de culoare? Unde ați putea găsi în altă parte asemenea voci?

Eu cunosc mulți frați de culoare. Când au venit din țara lor, nu puteau nici să deosebească stânga de dreapta. Sunt din treizeci sau patruzeci de triburi diferite, dar cântă atât de frumos, încât maestrul stă acolo și spune: „Noi nu vom putea ajunge niciodată acolo!” Unii fac repetiții ani de zile, alții cântă cu o octavă mai sus sau mai jos, dar când i-am auzit pe acești oameni cântând, toți au spus: „Ascultați-i! Este ceva deosebit, chiar dacă cântă în limbi diferite. Ei posedă acest dar!”

Dar vedeți, toate acestea se întâmplă din cauza unui politician pe care voi oamenii, l-ați ales cu mașinile voastre necinstite.

Zilele trecute, când guvernatorul ales de popor a depus jurământul, a spus că conform Constituției, fiecare stat poate avea propria gândire cu privire la segregare. Lui nu i-a pasat, dar a citit Constituția și a spus: „Școala stă pentru segregare.” Ei au o școală, dar numai doi copii de culoare au vrut să intre în ea, deși este colegiul lor. Astfel, bărbatul acela s-a ridicat și a spus: „Ce?” El chiar a citit Constituția.

Și iată că acest bărbat îi conduce într-o mortală, arătând că fiecare sistem făcut de om trebuie să cadă. Acesta este adevărul. Iar domnul Kennedy a trimis garda națională, i-a trimis pe soldații aceia în fața propriilor lor părinți, ceea ce a încălcat din nou Constituția.

Ei au spus: „Noi nu vom lupta! Nu, domnule. Sper că națiunea poate vedea că noi nu mai trăim în democrație, ci sub dictatură militară.” Lăsați-i pe oamenii aceia scumpi în pace! Nu faceți ca bărbatul acela care l-a împușcat pe la spate pe fratele lui în timp ce soția și copiii acestuia se aflau în casă. Asemenea fapte sunt josnice! Desigur! Mie nu-mi pasă cine este el, fapta lui este josnică.

Mi-ar plăcea să fiu judecătorul acestui caz! Bărbatul acela a fost împușcat în timp ce venea acasă la soția și la copiii săi. El era cetățean american, așa că avea dreptul să susțină ceea ce credea că este corect. El era un om bun. Fotografia

băiețelului care-și plângea tatăl ucis a fost publicată în revista „Life”.

El a fost împușcat pe la spate de un renegat. Toți cei care-L resping pe Hristos ajung să facă asemenea fapte josnice! Așa este. Aici a ajuns națiunea americană! Aceste fapte sunt o rușine, dar noi am ales calea aceasta, am votat aceasta.

Fiul meu mai mic mi-a spus azi-dimineață:

„Tati, când au venit primii coloniști aici, ei făceau parte cu toții din biserica aceasta organizată? Toți purtau aceste haine lungi?”

„Nu, dragul meu”, i-am răspuns eu, „ei au venit aici pentru că doreau libertate religioasă. Dorința de a scăpa din robia religioasă în care se aflau în Europa i-a adus aici.”

Dar vedeți unde s-a ajuns acum? Aceasta ne arată că toate aceste împărății trebuie să cadă!

Trebuie să mă grăbesc.

Mă rog ca fratele Martin Luther King să se trezească la realitate. Sunt sigur că el își iubește poporul, în privința aceasta nu am nici o îndoială. Dar ce bine ar fi dacă ar putea să vadă de unde vine inspirația lui! La ce v-ar folosi faptul că mergeți la școala albilor, dacă acest drept este plătit cu un milion de victime? Nu este tot o școală?

Dacă acești oameni s-ar jertfi pentru că sunteți sclavi și pentru că flămânziți, atunci acest bărbat ar fi un martir al poporului său, fiindcă s-ar lupta pentru eliberarea voastră. Aceasta ar fi o cauză nobilă. Dar dacă această revoltă urmărește doar dreptul de a merge și negrii la aceeași școală cu albi, nu văd în aceasta o cauză dreaptă! Eu nu cred că aici este inspirația Duhului Sfânt! Nu cred că El este de acord cu acest lucru! Oamenii sunt manipulați și duși în această revoltă.

La fel a făcut Hitler. Acest bărbat și-a condus poporul într-o capcană mortală atunci când a atras Germania în război. Milioane de oameni au pierit din cauza aceasta!

Iar dacă albi și negri se vor lupta între ei, se va întâmpla același lucru. O mulțime de oameni scumpi vor muri ca muștele. Dacă începe o revoltă, albi și negri se vor lupta între ei și vor muri ca muștele. Ce veți avea la sfârșitul acestor lupte? O

mulțime de oameni morți.

Priviți Egiptul! Acolo s-a ridicat un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif.

Astăzi avem același lucru. La Casa Albă s-a instalat un bărbat care refuză să accepte libertatea de credință.

Ce spune acest papă nou? El are în vedere patru lucruri:

Primul este acela de a-i uni pe catolici cu protestanții! Pentru un om firesc, intelectual, acest gând este foarte bun; este chiar ceea ce trebuie făcut. Dar conform Scripturii, aceasta este tocmai inversul a ceea ce trebuie făcut, însă Biblia ne spune că ei o vor face!

Să mergem puțin mai departe. Ramses a devenit un bărbat puternic în Egipt. Omul firesc, Faraonul Ramses creștea.

Omul firesc, Antihristul, crește acum, iar prin puterea politică a ajuns deja la Casa Albă. El a înșelat poporul prin religie astfel încât toți sunt de acord cu el.

Toți conducătorii denominaționali, practic fiecare biserică ce există în națiune, este deja în Confederația Bisericilor. Ramses crește, iar ei toți se unesc împreună

Ce se va întâmpla prin aceasta? Vor deveni o putere, o fiară întocmai ca cea dintâi! Apoi vine o prigoană împotriva tuturor celor care nu vor să se unească cu ei. Va fi un boicot! Atunci totul va fi prea târziu pentru voi, deoarece ați primit deja semnul fiarei. Să nu spuneți: „Eu mă voi decide atunci!”, ci mai bine faceți-o astăzi! Ramses a crescut în putere.

Dar gândiți-vă că în timp ce Ramses creștea în putere prin politică, Dumnezeu avea în pustie un bărbat, pe Moise, care creștea și el. Ramses avea un sistem politic, dar Dumnezeu avea un sistem duhovnicesc! El avea un prooroc care era pregătit să meargă în Egipt să vorbească poporului!

Cele două cresc din nou, dar într-una din aceste zile va fi o demascare. Timpul când se va face aceasta nu este prea departe. Biblia ne spune că lucrurile firești, naturale, sunt un simbol pentru cele duhovnicești. Voi nu puteți să vă îndepărtați de la aceasta. Totul este aici, este chiar înaintea ochilor voștri. Acesta este adevărul. Priviți la Biserică, cum este chemată afară și primește putere; Duhul Sfânt vine jos, iar tainele lui Dumnezeu sunt descoperite și așezate în ordine.

Înțelegeți? Și chiar acum, celelalte biserici sunt deja în Casa Albă.

Biserica, nu o denomi-națiune, se apropie tot mai mult și se unește cu Cuvântul, afară din robia fărădelegilor, departe de amoriți, un popor liber. Oh! Dumnezeu îl avea pe Moise, profetul Său. El era încă în școala pustiiului, ascuns departe de restul lumii. El a fost școlarizat afară în pustie, și pregătit pentru această slujbă.

Vrăjmașul vă va oferi întotdeauna sistemul lui, iar necredința îl va primi deoarece acesta este sistemul intelectual, firesc.

Să nu uitați niciodată că există numai două puteri: una este puterea duhovnicească a Duhului Sfânt, iar cealaltă este puterea diavolului, care lucrează prin puterea intelectuală, firească. Așa și-a făcut Satana intrarea și în grădina Eden. Prin puterea intelectuală, el a reușit să-i prezinte Evei o concepție intelectuală, contrară Cuvântului. Mai clar de așa nici nu se poate! Până și copiii o pot înțelege! Vedeți?

Iată-o în dimineața aceasta aici, în Egipt. Puterea intelectuală lucra în Ramses, aducându-l la putere, înălțându-l. El nu cunoștea libertatea, ce a făcut Iosif, ce a făcut biserica la început.

Acum vedem același lucru: o putere intelectuală, care se vâra printre biserici și ridică un cap ecleziastic pe care nu-l interesează ce spune Biblia. Ei posedă sistemul lor propriu, nu ceea ce spune Biblia! Pe ei îi interesează numai ce spune biserica.

Protestanții au intrat și ei în această unire, chiar și cele mai mici grupări. Desigur, ei știu că este scris despre aceste lucruri, dar spun: „Păi, noi știm că El a spus aceasta, dar zilele acelea au trecut!”

„Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu.” Întreaga Scriptură ne arată aceasta.

Cred că acum înțelegeți cu toții de ce vreau să înregistrez aceste lucruri și să le trimit la oameni. A sosit ceasul ca acest adevăr să fie cunoscut de toți! Exodul stă în fața noastră! Vedeți?

Partea intelectuală arată perfect și este perfectă, aceasta-i exact; dar este perfect inspirația Satanei.

În Egipt, a crescut acest Ramses intelectual care s-a urcat pe tron. Amintiți-vă că el a crescut ca și frate al lui Moise. Vedeți? Un frate al lui Moise. Unul dintre ei trebuia să ocupe scaunul intelectual, așa cum a fost în cazul lui Iosif și al fraților săi. Ce au făcut ei cu micuțul Iosif? L-au excomunicat de la Cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu, iar ei au excomunicat Cuvântul și au acceptat un crez; și acum, crezul a crescut și a ajuns la putere.

O, Dumnezeule, îngăduie ca oamenii să vadă aceasta! Oare cum aş putea să strig mai tare? Cum aş putea vorbi mai clar, sub inspirația Duhului Sfânt, ca să puteți înțelege că am ajuns aici? Dar voi așteptați ca adevărul să vă vină de la papa! Chiar nu puteți vedea că la Exodul fizic, Dumnezeu a luat un bărbat neînsemnat din pustiu? Voi ziceți: „Cum poate fi totul greșit?”

Dumnezeu lucrează cu o persoană, nu cu grupuri. Cu o persoană. Dumnezeu îl ia pe al Lui; îl ia pe al Lui. Singurul lucru de care a avut El nevoie, a fost un om cu care să poată lucra. Aceasta este tot ce vrea El: un om. În fiecare epocă, El a căutat un om! În zilele lui Noe a luat un om; în zilele lui Ilie, un om; în zilele lui Ioan Botezătorul, un om. Tot ce are nevoie El este un om. În zilele judecătorilor, El a luat un om, pe Samson, căruia i-a dăruit o mare putere, dar Samson a vândut-o unei femei și a fost orbit (Judecători 16). Dumnezeu este Judecătorul! Înțelegeți?

El caută și astăzi un om pe care să-l ia în mâna Sa, care vestește Adevărul, care este neînfricat și nu are nici o rețineră; un om care nu ține seama de părerile omenești, care nu este dogmatic; un om pe care-l poate ține în mâna Lui, care să arate Cuvântul Lui viu, și să Se arate pe Sine viu. Eu cred că El poate obține un astfel de om. Cred cu adevărat acest lucru pentru că cred tot ceea ce scrie în Biblie. El poate pregăti un om care va spune Adevărul!

Acum priviți! Vrajmașul propune ceva prin mintea intelectuală, pentru că el lucrează pe intelect. Astfel, mintea se va așeza jos și va raționa: „Așteaptă o clipă. Dar ce a hotărât consiliul...”

Zilele trecute am vorbit cu un om, iar el mi-a spus: „Uite, Billy!” El este un om bun și lucrează pentru Compania de Servicii Publice. Deci, mi-a spus:

„Vreau să te întreb ceva. Tu ești irlandez.”

„Da, domnule”, am răspuns eu. „Sunt oarecum rușinat de aceasta, dar sunt irlandez.”

„Și nu știi că tu ar trebui să fii de fapt, catolic?”

„Eu sunt un catolic original.”

„Dar acolo nu au fost catolici...”

Voi știți că Biserica a început la Cincizecime, dar organizarea adus-o unde este acum. Vedeți, chiar și penticostalii s-au întors înapoi și s-au organizat. Ei fac același lucru pe care l-a făcut biserica catolică de la început. Penticostalii au ajuns în starea în care se află în cincizeci de ani, în timp ce catolicii au avut nevoie de două mii de ani ca să ajungă aici. Vedeți?

El m-a întrebat apoi: „Nu ești de acord cu faptul că un grup de minți ecumenice stau împreună și hotărăsc ceva și tot grupul este de acord... Eu vin și te ascult cum predici, dar nu sunt de acord cu tine.”

„Singura cale prin care poți dovedi că dezacordul tău este logic, este să-l dovedești cu Biblia.”

„Biblia nu are nimic de-a face cu aceasta,” a continuat el.

„Poate că pentru tine nu are nimic de-a face, dar pentru mine Ea are totul de-a face cu aceasta, pentru că Ea este Cuvântul.”

„Nu crezi că o grămadă de minți ecumenice care stau împreună, pot avea mai multă dreptate decât un individ mic și needucat ca tine?”

El a continuat: „Cine ți-a dat dreptul să vorbești împotriva bisericii noastre? Ea este cea mai veche biserică și s-a format la Conciliul de la Niceea, Roma. Știi că acolo au participat mii de bărbați duhovnicești trimiși de Dumnezeu? Și nu ești de acord că mintea lor a fost mult mai capabilă decât a ta să cunoască voia lui Dumnezeu? Nu vezi că Dumnezeu a dovedit timp de două mii de ani că biserica aceea are dreptate?”

„Nu”, am răspuns eu, „Dumnezeu nu a dovedit niciodată ceea ce spui tu!” Apoi am continuat: „Spui că biserica catolică este Biserica lui Dumnezeu, dar ia să vedem dacă face sau nu aceleași lucrări ca și Biserica primară, deoarece Biblia spune că nici măcar o iotă din Ea nu va da greș. Și El a mai spus: „Oricine scoate un Cuvânt din Aceasta sau adaugă un Cuvânt la Ea, îi va fi scoasă partea lui de la Pomul Vieții”, fie că este un consiliu ecumenic sau orice este. El este terminat.

Atunci el mi-a zis: „Billy, tu ești rătăcit.”

„Vezi?” i-am răspuns eu, „În vechime, în timpul împăraților, Israelul și Iuda s-au despărțit ca protestanții de catolici. Iuda a vrut să rămână Iuda. Dacă citim Scriptura, constatăm că ei au avut un împărat bun și neprihănit, pe Iosafat, care a încercat să țină Legile lui Dumnezeu, în timp ce Israel l-a avut pe Ahab, care s-a căsătorit cu Izabela din interese politice, și a adus-o în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Ca să se poată înrudi cu o națiune vecină, el s-a căsătorit cu o fiică a acelei națiuni, cu Izabela. Același lucru îl facem și noi astăzi și o aducem înăuntru.

Și după ce a adus-o înăuntru, ea a devenit o stăpână, și l-a făcut pe Ahab să spună aceasta și cealaltă. Același lucru îl fac ei acum, dar așa cum am spus, vine timpul când sunt dați pe față.

Ei au vrut să unească cele două biserici împreună, așa cum încearcă să facă și acum. Și Iosafat, omul organizației, a zis: „Da, este în ordine. Poporul tău este poporul meu, fiindcă suntem toți creștini. Hai să venim împreună.”

Dar când a venit momentul să fie dat pe față, Iosafat i-a zis lui Ahab: „Nu crezi că în problema aceasta ar trebui să stăm în rugăciune și să Îl întrebăm pe Domnul?”

„Ba da,” a răspuns Ahab.

„Eu zic găsim un profet al Domnului.”

Dar vedeți voi, Ahab avea un sistem despre care credea că este al Domnului, de aceea a zis: „Am patru sute dintre ei, învățați și instruiți.” Ei pretindeau că sunt profeți evrei, așa cum fac grupurile de lucrători astăzi.

Ei s-au unit, întocmai cum face Consiliul ecumenic astăzi, și au venit sus cu răspunsul: „Suiți-vă! Domnul este cu voi pentru că țara aceea ne aparține cu adevărat. Împingeți-i afară pe sirieni! Izgoniți-i, pentru că țara ne aparține.” Totul sună foarte bine. Înțelegeți? Totuși, în inima lui Iosafat nu a sunat bine, așa că a zis: „Știu că ai patru sute de lucrători ecumenici bine pregătiți. Toți vorbesc la fel, până acolo că au făcut o pereche de coarne de fier și au zis: „Așa vorbește Domnul...”, dar nu am mai putea găsi altul?”

Ahab, politicianul, a răspuns: „Să nu vorbească împăratul așa, deoarece bărbații aceștia sunt oameni instruiți. Eu însumi i-am instruit.” Așa este. Vedeți? „Eu i-am instruit pe toți oamenii aceștia, dar dacă vrei mai este unul, însă pe acela îl urăsc.”

Vedeți? „Acela este Mica, fiul lui Imla, dar îl urăsc. El este un renegat care ne mustră întotdeauna. Mie îmi spune tot timpul că sunt greșit, dar uită-te la împărăția mea.” Da, uitați-vă în ce haos ajunsese.

Priviți la denomi-națiunea voastră, astăzi. „Având o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea.” Vedeți? O, ați putea avea un milion de membri și oameni bine instruiți, dar unde sunteți în Duhul? Unde vă este puterea? Sunteți la fel ca Samson, când a stat acolo așa cum am spus zilele trecute? El era un bărbat voinic, dar fără Viață, pentru că Duhul îl părăsise. Era neputincios, iar un copil mic îl conducea în jur, pentru că ajunsese orb din cauza unei femei. La fel este biserica de astăzi: condusă în jur de politică, de episcopi, bătrâni, într-un cuvânt, de oameni. Bărbații trăgând paie ca să-și pună ceva în pălărie, și fac orice pentru aceasta. Unde suntem când am ajuns aici? Ei au trimis și l-au adus pe Mica, fiul lui Imla, iar el a prorocit că Ahab va fi ucis dacă merge acolo sus.

Atunci, arhiepiscopul l-a lovit peste gură și a zis: „Unde s-a dus Duhul lui Dumnezeu când m-a părăsit?” Și Mica i-a răspuns: „Vei vedea!”

„Puneți-l în temniță”, a zis Ahab, „hrăniți-l cu pâinea și apa întristării, iar când mă voi întoarce în pace, mă voi ocupa de individul acesta.”

Mica știa că el corespunde cu Dumnezeu. De ce? Pentru că vedenia lui corespundea cu Cuvântul. El era un profet, iar Duhul și vedenia lui corespundeau perfect cu ceea ce spusese profetul Ilie.

Astfel, a zis: „Dacă te întorci în pace, nu mi-a vorbit Dumnezeu.”

După ce am spus aceste cuvinte, l-am întrebat pe bărbatul cu care discutam:

„Cine avea dreptate, Consiliul ecumenic cu cei patru sute de oameni aleși de oameni sau micuțul renegat ales de Dumnezeu?”

„Păi, cum poți face deosebirea?” m-a întrebat el.

„Foarte simplu”, am răspuns, „Înapoi la Plan! Cum am putea construi o clădire dacă nu am poseda planul construcției?”

Dacă ei s-ar fi oprit numai o clipă și ar fi privit la ceea ce a spus Ilie, ar fi constatat că el l-a blestemat pe Ahab! El a spus: „Câinii vor linge sângele lui Ahab!” Și l-au lins! Cum putea să binecuvânteze Mica ceea ce era blestemat de Dumnezeu? Ieșiți

din lucrarea aceea! Depărtați-vă de așa ceva! Veniți în Hristos! Amin.

Observați! Dar vrăjmașul va propune, va hotărî un lucru, îl va pregăti, iar mintea intelectuală va spune: „Așa este corect.”

În situația aceasta se afla acest frate scump.

El mi-a mai spus: „Nu crezi că ar fi mai bine dacă am fi uniți cu toții într-o singură biserică decât să fim despărțiți ca acum? Nu ar fi frumos dacă protestanții și catolicii s-ar uni pe tot pământul?”

Dar eu vă întreb: „Cum pot merge doi pe un drum fără să se învoiască?”

Cum puteți merge împreună dacă o grupare crede în vindecarea divină, alta spune că nu crede, iar alta o pune într-un timp trecut? Unii nici măcar nu cred Biblia. Ce veți obține dacă-i puneți împreună? Dumnezeu nu este Creatorul confuziei.

Înainte ca El să-Și pună Biserica în ordine, ei au așteptat zece zile și zece nopți până când toți au devenit o inimă și un gând. Atunci a venit Duhul Sfânt ca să-i conducă mai departe El, nu vreun Consiliu ecumenic. Înțelegeți? Nădăjduiesc că înțelegeți aceasta.

Observați! Acela este necredinciosul, cel care nu crede Cuvântul lui Dumnezeu și nu observă ce spune Cuvântul, ci vede numai propriile motivații. Aceasta a făcut și Eva. Ea s-a bazat pe propria ei rațiune. Satan i-a zis: „Fii atentă! Nu este lucrul acesta rezonabil? Eu știu că Cuvântul spune așa, dar așteaptă numai un moment. Nu ar fi mai bine dacă ai putea deosebi și tu binele și răul?”

„Ba da. Desigur!” Și ea a primit lumina Satanei. Vedeți? Acesta este modul în care gândesc cei ce nu cred. Necredința încearcă să judece totul în mod firesc, dar credința ia totul așa cum este.

Pentru Avraam, care este părintele credinței noastre, nu a sunat rezonabil că noi suntem copiii lui, prin Hristos. Nu era rezonabil ca el să primească un fiu de la Sara în timpul tinereții și nu la vârsta de nouăzeci de ani?

Orice specialist care ar fi consultat-o ar fi spus cu siguranță: „Păi, pântecele acestei femei este uscat de patruzeci de ani, iar inima ei nu ar putea suporta durerile nașterii!” Toate acestea erau gânduri omenești, dar Avraam nu a primit așa ceva! „El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci a crezut indiferent

care au fost împrejurările, fiindcă a știut că Dumnezeu este în stare să înfăptuiască tot ce a spus că va face.”

Unde sunt copiii lui Avraam în dimineața aceasta?

Voi predicatorilor, vă temeți că vă pierdeți pâinea, dacă părăsiți Babilonul acela! Unde vă este credința?

David a spus: „Am fost tânăr și am îmbătrânit dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea”. (Psalmul 37.25). Să nu vă temeți! Stați credincioși lângă Hristos! Necredința se bazează pe rațiune, pe lucrurile din ziua prezentă, dar credința nu face așa ceva.

Credința privește la Cuvânt. Credința se așază pe Stânca ce nu se mișcă, pe Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Amin. Credința nu privește la rațiune! Mie nu-mi pasă cât de mult poți dovedi că este mai bine, dacă Cuvântul spune „Nu”, credința se odihnește pe aceasta. Acela-i altarul locului de odihnă al credinței.

În dimineața aceasta, vreau să vă întreb pe voi, luteranilor, baptiștilor, catolicilor sau indiferent ce sunteți, oameni denominaționali de pretutindeni, cum puteți să vă așezați credința pe denominațiunea voastră, când ea este contrară Cuvântului? Ce fel de credință aveți? Voi aveți putere de raționare, nu credință. „Credința vine prin auzire...” Prin auzirea Consiliului ecumenic? Cum vă puteți baza pe așa ceva? Ceea ce spuneți voi se poate găsi într-un Almanah, dar niciodată în Cuvântul lui Dumnezeu.

„Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.” (Romani 10.17). Amin.

Credința are ca altar de odihnă Cuvântul. Ea stă chiar sus pe vârful Stâncii veșnice, Hristos Isus, Cuvântul, și se odihnește pe El. Acolo se odihnește credința creștină adevărată. Locul ei de odihnă este Cuvântul deoarece ea știe că Dumnezeu Se va dovedi întotdeauna Biruitor asupra vrăjmașului. Indiferent cât de rău arată, cum a venit vrăjmașul înăuntru sau dacă s-ar părea să ești biruit, credința nu poate fi biruită.

Acum, aș vrea să vă spun ceva vouă, celor bolnavi. O, cât mi-ar place să puteți înțelege! Când puteți crede că veți fi vindecați, oricare ar fi circumstanțele și semnele, chiar dacă simptomele arată că veți muri, voi nu vă veți clinti! Locul de

odihnă al credinței este altarul Cuvântului lui Dumnezeu, iar credința adevărată se așază acolo. Nu credința prefăcută, ci credința adevărată; nu speranța, ci credința. Speranța este afară și speră că va fi înăuntru. Credința, este deja înăuntru, ar privește afară și spune: „S-a făcut deja!” Înțelegeți? Aceasta-i credința adevărată. Credința își ocupă locul de odihnă pentru că ea știe că Dumnezeu nu va îngădui niciodată ca vrășmașul să treacă peste Adevărul Său! El nu l-a lăsat niciodată să facă aceasta! Credința știe aceasta și stă neclintită, indiferent care sunt împrejurările.

Noe a știut că arca lui va pluti și așa a fost! Daniel a știut că Dumnezeu putea închide gura leilor. Copiii evrei au știut că Dumnezeu putea opri focul!

Isus a știut că Dumnezeu Îl va învia pentru că Cuvântul spune: „*Nu Îi voi lăsa sufletul în iad și nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea!*” (Psalm 16.10). El știa că trupul intră în putrefacție numai după șaptezeci și două de ore, de aceea a spus: „*În decurs de trei zile, Eu voi învia din nou.*” (Matei 16.21).

Înțelegeți? El Și-a luat locul veșnic de odihnă în sanctuarul Cuvântului lui Dumnezeu și a stat acolo.

Rațiunea va încerca să spună: „Păi, este posibil ca sistemul acesta să fie mai bun. Acesta este Acela.” Arată mai bine pentru că priviți prin gândirea intelectuală, și puteți dovedi lucrurile raționale, dar credința nu poate fi dovedită, pentru că dacă ați dovedi-o, nu mai este credință! Credința cunoaște numai Cuvântul și făgăduința, și privește la lucrurile care încă nu se văd.

„*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.*” (Evrei 11.1). Tu nu o poți dovedi. Eu nu pot dovedi cum se va întâmpla, dar cred. Știu că este așa pentru că așa a spus Dumnezeu și totul este rezolvat. Acesta este motivul pentru care știu că este corect. Eu știu că Cuvântul este corect; știu că Mesajul este corect, pentru că Mesajul este în Cuvânt și pot să-L văd pe Dumnezeul cel viu mișcându-Se prin El, să-L confirme.

Noi stăm în fața unui Exod, cu certitudine adevărat. Nici chiar moartea nu poate să răstoarne credința, iar omul care crede stă chiar în fața morții și strigă biruința învierii

Pavel a spus: „*Unde îți este biruința moarte? Unde îți este boldul, moarte?*”

Mormântule, unde îți este biruința?” (1 Corinteni 15.55). Înțelegeți? „Pentru că Hristos a înviat, la venirea Lui vor apărea și cei care sunt în Hristos! Vedeți, nimic nu poate schimba aceasta! Da.

Credința face din Cuvântul lui Dumnezeu sanctuarul, locul ei veșnic de odihnă. Credința stă în Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai fiți atenți o dată! Dacă nu aveți nimic împotriva, mai avem la dispoziție încă douăzeci și cinci de minute. (Adunarea spune: „Amin”). Dorința mea este să continuăm cu înregistrarea.

Observați Faraonul nou care s-a ridicat și care nu l-a cunoscut pe Iosif. Ce a făcut el mai întâi pentru a distruge puterea Israelului? S-a atins de copiii lui (de prunci). Este adevărat? („Amin”). El a încercat să leucidă copiii (Exod 1.15-16).

Ascultați cu atenție! Același Diavol a încercat să-L nimicească pe singurul Fiu al lui Dumnezeu, printr-o altă împărăție. Înțelegeți? „El voia să scape de copii, chiar înainte de a avea loc Exodul.” Diavolul este foarte deștept, o pasăre vicleană. El știe cum să nimicească o lucrare înainte ca ea să înceapă. Vedeți, el știe să facă aceasta.

Singurul lucru pe care îl puteți face ca să-l biruiți este să vă încredeți în Hristos, să vă bazați pe El, să vă smeriți și să-L lăsați pe El să vă conducă în toate lucrurile. Înțelegeți? Voi nu îl veți birui niciodată în alt fel. Puterea voastră intelectuală nu va reuși niciodată aceasta! Voi trebuie să credeți pur și simplu și să vă bazați pe El! El este Păstorul. Nu este treaba oilor să țină lupul la distanță. Păstorul face aceasta.

Dar oile trebuie să rămână cu păstorul pentru a fi în siguranță. Siguranța mea este în Hristos, iar Hristos este Cuvântul! Aceasta este siguranța mea!

Urmăriți jocul Diavolului prin faraonul Ramses: mai întâi, el a încercat să-iucidă pe copiii lui Israel printr-o moarte naturală. De îndată ce s-a născut Fiul lui Dumnezeu... el a ieșit din Egipt pentru că Dumnezeu blestemase Egiptul și urma să-l distrugă. De atunci, Egiptul nu s-a mai ridicat niciodată. Apoi a urmat Roma. Satan și-a mutat scaunul la Roma și primul lucru pe care a încercat să-l facă Roma, a fost să distrugă, să ia tot, să fie sigur. Prin sistemul roman, Diavolul a încercat să-L nimicească de la început (Ce?) pe Fiul lui Dumnezeu.

Același lucru l-a făcut și astăzi, imitând creștinismul prin duhul religios, așa că ia

fetele noastre și le căsătorește cu băieți catolici. Astfel, copiii care se nasc devin catolici, prin aceasta distrugând puterea celeilalte părți. Acolo este demonul, Satan. El șade pe șapte coline și este încoronat cu tripla coroană, la fel de șiret și viclean, deștept și intelectual ca șarpele; sămânța șarpelui, copiii lui, folosind aceeași știință intelectuală.

Vedeți, și în celelalte două timpuri, el i-a omorât pe copii. Cum au fost uciși copiii în primele două cazuri? Fiți atenți la primele două cazuri, apoi priviți-l pe al treilea.

În primele două cazuri, el i-a omorât pe copii prin moarte naturală, trupește, dar acum, în al treilea caz, el se folosește de moartea spirituală, prin căsătoria mixtă.

Nu a spus Daniel, referindu-se la această împărăție de fier și de lut, că ei vor amesteca semințele, încercând să rupă puterea celuilalt popor? Aceasta fac ei acum până când vor reuși. Acum, au votat un președinte, apoi va veni un cardinal, apoi un cabinet întreg. Ce veți face atunci? În faza următoare, ei se vor folosi de banii Bisericii catolice ca să plătească datoriile Statelor Unite, adică se împrumută de la biserică, iar când se întâmplă aceasta, sunteți vânduți.

Astăzi, Statele Unite plătește datoriile externe, dar dobânzile pentru aceste datorii vor fi plătite numai peste patruzeci de ani. Noi nu mai avem bani, dar biserica are.

Nu spune Biblia aceasta? „*era împodobită cu aur...*” (Apocalipsa 17.4). O, Doamne! Așa sunteți prinși: căsătorindu-vă fiii și fiicele cu catolici! Astfel, copiii care se nasc vor fi catolici și sunt omorâți duhovnicește.

Nu spune Biblia aceasta? „El o va arunca într-un pat al deșertăciunii lumești și-i va lovi copiii cu moarte duhovnicească.” (Apocalipsa 2.20-23)

„Dar iată ce am împotriva ta: tu lași ca Izabela, femeia aceea, care se zice prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, și să mănânce din lucrurile jertfite idolilor.

I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

Iată că am s-o arunc bolnavă în pat; și celor ce curvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Și toate Bisericile vor cunoaște că „Eu sunt Cel ce cercetez răunchii și inima” și vă voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.”

Indiferent unde mergeți voi, Cuvântul rămâne întotdeauna Același! Totul trebuie să se potrivească în tablou, pentru că altfel nu este Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă nu puteți urmări acel lucru prin toată Biblia, atunci ceva este greșit!

Vedeți, în timpul acela Dumnezeu Și-a pregătit un slujitor. El l-a pregătit departe de ei, în afara planurilor și a schemelor lor.

Înțelegeți aceasta? Dumnezeu Și-a format un om în afara sistemului organizat! El l-a pregătit pentru scopul Său și a lăsat ca totul să se desfășoare normal. Astfel, l-a lăsat să se căsătorească și să aibă un copil, pe Gherșom. l-a dat o viață destul de bună și l-a binecuvântat, dar în tot timpul acela, l-a pregătit pentru slujbă.

Dumnezeu și dușmanul făceau atunci ceea ce fac acum, numai că atunci totul era făcut firește, iar acum duhovnicește. Atunci, copiii au fost omorâți firește, cu moarte naturală, iar acum sunt omorâți duhovnicește. Dumnezeu l-a pregătit pe Moise, proorocul Său, ca să meargă jos în Egipt, iar Satana l-a pregătit pe Ramses, doi oameni. Vedeți, Satana l-a pregătit pe Ramses ca să-i omoare pe evrei cu scopul de a-i uni cu egiptenii; ca să-i facă să le slujească în continuare.

Acesta este motivul pentru care este atât de greu pentru minte să raționeze împotriva sistemului educațional, care își poate dovedi științific punctele de vedere. Așa este. Mintea va apela întotdeauna la pregătirea intelectuală, dar argumentele intelectuale nu văd nimic!

Ați văzut filmul lui Cecil DeMille, „Cele zece porunci”? Cred că mulți dintre voi l-ați văzut. Eu nu sunt de părere să mergem la cinematograful și la alte lucruri de felul acesta, dar i-am recomandat bisericii să-l vizioneze dacă nu au altceva de făcut. Ar fi bine să-l vedeți. Altceva nu v-aș îngădui să vedeți...

Mai întâi, au mers câțiva frați să-l vadă, apoi mi-au spus și mie. Eu nu am mai văzut de mulți ani un film, dar pe acesta m-am dus și l-am văzut. După vizionare, i-am spus bisericii: „Dacă vreți să mergeți să-l vedeți, este în ordine!” A fost plăcut, frumos.

Ce bine este arătată șmecheria Diavolului, cât de șiret a intrat înăuntru ca să-iucidă pe copiii aceia, iar mintea intelectuală a luat-o și a crezut-o, pentru că o puteau vedea. Totul părea foarte rezonabil.

Oh, cum Și-a pregătit Dumnezeu profetul în tot acest timp în care era pregătit și

Ramses prin politică!

Apoi a sosit ziua cea mare a confruntării dintre puterea duhovnicească și puterea firească. Ramses, închinătorul la zei, a coborât la Nil pentru a-l cinsti pe zeul Nilului, dar Dumnezeu a lovit Nilul încât apele lui s-au transformat în sânge... Oh, eu am crezut că egiptenii vor fi copleșiți de această dovadă!

Acum fiți atenți. Cei intelectuali vor merge întotdeauna la rațiune! Ei nu pot vedea partea duhovnicească pentru că sunt intelectuali. Ei nu au putut să vadă niciodată și nu o văd nici acum!

Ei nu au putut s-o vadă nici în zilele lui Ilie. Cum era posibil ca profetul acela bătrân, necivilizat și needucat să posede adevărul? În ochii lor, Dumnezeu să-mi ierte expresia aceasta, dar El știe că vorbesc așa pentru ca voi să mă înțelegeți ca să puteți vedea Duhul lui Dumnezeu, așa cum a spus Pavel: *„învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere,*

pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea de înviere a lui Isus Hristos.” (1 Corinteni 2.4-5). Eu am folosit aceste expresii, „necivilizat” și „needucat”, pentru că pus alături de un preot, Ilie avea o înfățișare îngrozitoare. Preotul era bine îmbrăcat și era numit de toți „omul lui Dumnezeu”.

Uitați-vă la el! Gândirea intelectuală îi vedea sfinți numai pe preoți. Tu puteai vedea turbanul de pe capul lui, gulerul întors și pieptarul de pe pieptul lui. Puteai vedea untdelemnul natural pentru ungere, care îi curge de pe barbă pe haine. Puteai vedea focul ce mistuia jertfa și toate poruncile și ritualurile lor. Aceasta este ceea ce ar fi ales gândirea firească!

Exact același lucru se întâmplă și astăzi! Ochiul este ușa sufletului, dar voi trebuie să priviți cu ochiul duhovnicesc prin ochiul natural!

Evreii au privit acest bătrân nebărbierit care stătea în fața lor, cu părul până pe umeri, îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă și încins cu un brâu de curea, probabil desculț, cu brațe slabe și pielea zbârcită atârând în jos, care purta în mână un toiag strâmb, dar ochiul duhovnicesc a putut să vadă puterea lui Dumnezeu în el pentru că totul corespundea exact cu Cuvântul. Nu ceea ce vede intelectul, ci ceea ce vede ochiul duhovnicesc. Astăzi, ochiul natural vede o biserică fermecătoare,

care colaborează cu primarul oraşului și multe alte lucruri care se întâmplă în denominațiunile organizate, dar omit să vadă puterea Duhului Sfânt care este în stare să învie morții și să-i vindece pe cei bolnavi. Ei privesc spre Hollywood și spre oamenii de pe stradă.

Femeile de astăzi se gândesc: „O, femeia aceasta aparține la biserică. Ea poartă părul scurt, umblă vopsită și este dorită de toți bărbații din oraș.”

Întrebarea mea este „Cum este văzută din ceruri?” Dacă ea este în contradicție cu Cuvântul, Dumnezeu nu poate să fie de partea ei. Dacă ar face aceasta, El S-ar ridica împotriva Cuvântului Său și L-ar tăgădui! Dar să vă fie clar: Dumnezeu nu va face niciodată așa ceva! Cerul și pământul vor trece, dar o femeie cu părul scurt sau o femeie care poartă pantaloni este și rămâne un blestem înaintea lui Dumnezeu! Vedeți, ochiul duhovnicesc cuprinde aceasta, de oarece cei duhovnicești trăiesc pentru Viața viitoare. Dar mintea firească trăiește și caută lucrurile lumești din ziua aceasta!

Vedeți, Dumnezeu a făcut aceste lucruri minunate, dar oamenii firești nu le-au putut recunoaște. Gândirea firească s-a atașat la lucrurile firești, dar Dumnezeu ne cheamă la un Exod duhovnicesc. Așa cum a chemat poporul Israel la un Exod natural, așa ne cheamă pe noi la un Exod duhovnicesc. Pe cine îi cheamă la acest Exod? Numai pe aleșii Lui!

Egiptul nu a putut vedea că Israelul era corect, deși vedeau sângele mielului pe ușă și pe pragul de sus, și toate lucrurile care aveau loc.

Dumnezeu venise jos și Se mișca în acel profet, dar ei au luat cuvântul unui om. Dumnezeu l-a chemat să stea acolo și i-a dat un toiag de care se sprijinise până atunci, ca să-l întindă spre Răsărit și să spună: „Să vină muște asupra Egiptului!” Când a plecat de la Faraon, toți spuneau: „O, nu se va întâmpla nimic! Nu va fi nimic!” Dar, la puțin timp după aceea, a apărut o muscă verde și imediat după ea au venit milioane de muște. De ce? Pentru că un om a chemat la viață, la existență, a creat aceste muște!

În fața lui stătea intelectualul Ramses, care era împotriva; un bărbat foarte religios și împotriva Duhului Dumnezeului celui viu. Mintea firească putea să-l vadă numai pe Ramses, dar mintea duhovnicească a văzut că venea la împlinire făgăduința.

Dacă Iosua și Caleb ar fi privit spre Amaleciți, spre Hetiți și spre Iebusiți, care erau

de două ori, de trei ori sau de patru ori cât ei, nu ar fi putut sta pe făgăduința lui Dumnezeu. Dar celelalte iscoade, mintea firească, au spus poporului la Cades-Barnea: „Oh, noi nu-i vom putea birui! Noi suntem ca niște lăcuste pe lângă ei!”

Dar Iosua și Caleb, care priveau spre făgăduința lui Dumnezeu, au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare s-o facem!” De ce au spus ei aceasta? Pentru că au privit la făgăduința lui Dumnezeu care a spus: „*Vă voi da o țară unde curge lapte și miere.*” (Exod 3.17). Înțelegeți? Gândirea firească nu poate pricepe lucrarea lui Dumnezeu, dar gândirea duhovnicească poate cuprinde toate lucrurile.

De ce? Vreau să vă întreb ceva. De ce nu au văzut egiptenii lucrarea lui Dumnezeu? Pentru că nu au fost aleși mai dinainte pentru aceasta! Dumnezeu i-a făgăduit lui Avraam ceva încă înainte de a se întâmpla. Înțelege o dată, biserică adormită!

Da, Dumnezeu i-a spus lui Avraam cu mulți ani înainte de a se întâmpla: „Sămânța ta va rămâne timp de patru sute de ani în Egipt, dar Eu o voi scoate afară de acolo.” Acesta este motivul pentru care ei au putut să vadă: erau aleși dinainte ca să vadă. Ei erau cei aleși. Israelul era ales să vadă semnul lui Dumnezeu, după care au ieșit din Egipt, unde necredincioșii au pierit.

Astăzi, Dumnezeu îi cheamă pe aleșii Săi, Sămânța duhovnicească a lui Avraam, prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți Sămânța duhovnicească de astăzi? (Adunarea spune: „Amin”). Ea nu privește spre biserică intelectuală, ci vede Cuvântul. Ea este chemată din acele denominațiuni mari, în prezența lui Isus Hristos. Este clar? Ați înțeles? („Amin”). În ordine. Să mergem mai departe. Numai cei aleși!

Doctorul D,L.Ph., nu va putea s-o vadă niciodată. Ei nu au fost aleși pentru aceasta. Aș vrea să înțelegeți în ce constă această alegere: acest lucru nu înseamnă că cei aleși pleacă dintr-o țară în alta; ei pleacă în slavă, acolo unde numele lor sunt scrise în Cartea Vieții Mielului. Ei nu stau sub sângele mielului pe care-l jertfea Israelul în fiecare an, pentru că ei cădeau din nou și trebuiau să jertfească un alt miel pentru păcatele lor.

Sămânța duhovnicească stă sub Sângele Mielului lui Dumnezeu, care a fost jertfit încă înainte de întemeierea lumii. Acesta este motivul pentru care numele acestei Semințe a fost scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Acești aleși se află în mijlocul denominațiunilor, dar atunci când răsare Lumina Adevărului

peste ei, zidurile denotațiilor cad la o parte, și iată-i că vin! „*Ieșiți afară din mijlocul lor...*” , a spus Duhul în aceste zile din urmă. „*Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice...*” (2 Corinteni 6.17-18). Vedeți?

Israelul era atent! Evreii știau că Dumnezeu este cu profeții Săi... Cuvântul vine la ei și așteptau să-L vadă! Și L-au văzut. Noi vedem semnul intelectual de astăzi, că ei cred în organizația lor. Ei sunt încă în crezurile lor.

La fel ca Balaam, care s-a urcat pe vârful muntelui ca să îl vadă pe Israel, care era jos în vale, un popor abia ieșit din robia egipteană. Dar Moab, fratele Israelului, intelectualul, omul organizației, a venit pe vârful muntelui cu episcopul sau cu proorocul pe care-l aveau, au zidit un altar și au adus aceeași jertfă. Dar ei au omis să vadă Stâlpul de Foc și nici Stânca lovită din mijlocul Israelului.

Așa se întâmplă și astăzi. Ochiul intelectual privea spre o personalitate. Ei omit să vadă Stânca lovită. Chiar și episcopul omite să vadă puterea Duhului Sfânt, Strigătul Împăratului în tabără. Ei omit să vadă aceasta. La fel se întâmplă și astăzi, când Dumnezeu își cheamă poporul ales. Ei sunt deja aleși. Pentru ce sunt aleși? Pentru înviere!

Ce semn le arată El? Semnul învierii! Ce semn le-a arătat El atunci? Semnul izbăvirii, eliberarea din robie, un semn de putere care putea să închidă cerul și să aducă întunericul peste țară.

Acum, El arată puterea învierii Fiului Său, care trăiește în mijlocul lor ca să-i învieze din cimitirul în care se află și să-i ducă în Țara făgăduită. Semnul învierii! El ne cheamă afară din Egiptul spiritual, afară din Babilonul spiritual!

Lăsați-mă să vă explic mai clar ca să fiu sigur că ați înțeles. Astăzi, El lucrează la fel ca la început; face același lucru, adică îi orbește pe cei necredincioși și deschide ochii credincioșilor.

Priviți. Politica este pe partea intelectuală, politica și biserica organizată, politica și națiunile, totul; dar partea cealaltă este ascunsă departe de ei, o cauză duhovnicească.

Dumnezeu a dus un bărbat din pustie, l-a pregătit și l-a adus înapoi, a preluat lucrarea și a scos poporul afară. Vedeți ce vreau să spun? El nu-și poate schimba

Planul! El este Dumnezeu. El nu va lua niciodată un grup pentru că nu a făcut niciodată aceasta, ci lucrează cu unul singur. Aceasta a fost procedura Lui de până acum și așa va proceda și în continuare. Așa este. El a promis în Maleahi 4 că va face aceasta. Așa este. Aici este făgăduința Sa care ne arată ce va face și iată-ne aici.

Cât de fericiți ar trebui să fim pentru aceasta; El ne-a dat Semnul prin Semnul Cuvântului făgăduit; ne-a dat o făgăduință, și a promis că o va face. El va restitui credința, va întoarce inimile oamenilor înapoi la credința părinților rusalistici originali. El a promis că va face aceasta, arătând semnele Lui.

„Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și la venirea Fiului omului.” Ce semn au văzut bisericile la Sodoma? Ce a văzut biserica intelectuală? Doi predicatori. Ce a văzut Biserica duhovnicească, aleasă, Avraam și grupul lui? L-au văzut pe Dumnezeu manifestat în trup de carne, care putea deosebi duhul și să spună ce zicea Sara care era în cortul de la spatele Lui. „Cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și la venirea Fiului omului.” Noi Îl vedem pe Duhul Sfânt făcând printre noi același lucru, lucrând în trup uman. Acesta este ceasul! Vedeți? Noi suntem chiar aici, prieteni. Asta-i tot. Exodul duhovnicesc este în desfășurare!

Acum vedeți cum a procedat El atunci? Fiți atenți și gândiți duhovnicește. Fie ca Duhul Sfânt să îndepărteze căciula cea veche a indiferenței ca să puteți vedea clar. Dacă Dumnezeu a hotărât să facă un lucru într-un anumit fel, nu va schimba niciodată ceea ce a spus!

După căderea omului în grădina Eden, El a vrut să-l aducă înapoi în părtășie, așa că a luat o hotărâre pentru răscumpărarea omului: aceasta era sângele. Oamenii au încercat să ajungă în părtășie cu El prin educație, prin denominațiuni, prin programe sociale și naționale, și prin toate celelalte lucruri, dar nu au reușit pentru că există un singur loc în care Dumnezeu Se va întâlni vreodată cu omul, iar acela este sub Sângele vărsat, așa cum a fost în Eden. Aceasta nu s-a schimbat niciodată. Singurul loc în care Dumnezeu S-a întâlnit cu omul, în zilele lui Iov, a fost sub sângele mielului jertfit; singurul loc în care S-a întâlnit cu Israel, a fost sub sângele mielului jertfit, așa cum a fost în grădina Eden. Singurul loc în care El ne întâlnește astăzi, nu este în denominațiuni unde ei se ceartă și se enervează, nici în biserici, unde se întâmplă aceleași lucruri. Nu între intelectuali, pentru că toți sunt încurcați, ci sub Sângele Mielului. Fiecare credincios poate avea părtășie cu El acolo unde este Viața.

În zilele Exodului, Dumnezeu a chemat afară un grup și aș vrea să observați ceva: că în grupul acela, El a avut numai doi care au intrat în țara făgăduită. Ce procedură a ales Dumnezeu ca să-i scoată afară? Politica? Organizația? Nu! El a ales un profet și i-a dat semnul supranatural al unui Stâlp de Foc, pentru ca poporul să nu greșescă. Ceea ce a spus profetul era Adevărul, iar Dumnezeu a venit jos într-un Stâlp de Foc și S-a legitimat pe Sine Însuși, arătând Cuvântul Său. Este corect? (Adunarea spune: „Amin”). Așa a făcut El în primul Exod și în al doilea Exod...

Dar Dumnezeu lucrează întotdeauna în trei. El este desăvârșit în trei. Voi toți observați că predicile mele sunt întotdeauna în trei și șapte. Numărul șapte este desăvârșirea, iar trei este plinătatea Sa.

Primul, al doilea și al treilea stadiu. O, și așa este cu fiecare lucru! Înțelegeți? Neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt; Tată, Fiu și Duh Sfânt. Totul. Vedeți?

Observați! Ce a făcut El în primul Exod? A trimis un profet uns, însoțit de Stâlpul de Foc, prin care a chemat poporul afară. Acela a fost primul Său Exod.

Când timpul Israelului s-a încheiat, El a trimis un alt Profet-Dumnezeu însoțit de un Stâlp de Foc. Ioan L-a văzut venind din cer ca un porumbel. El a spus: „*Eu vin de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu!*” (Ioan 13.3).

După moartea, înmormântarea și învierea lui Isus, Saul din Tars se afla pe drumul Damascului și s-a întâlnit cu același Stâlp de Foc. El era un evreu bine învățat în Cuvânt, de aceea a zis: „*Cine ești Tu, Doamne?*” (Fapte 9.5). El știa că acel Stâlp de foc era Domnul. El era evreu și a întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” Și El a zis: „*Eu sunt Isus!*”

Al doilea Exod: El a trimis un Profet uns, care era Fiul Său: Profetul-Dumnezeu. Moise a spus că El va fi un Prooroc; și a avut Stâlpul de Foc și a făcut semne și minuni. Și acest Profet a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” (Ioan 14.12).

Aici, El a făgăduit același lucru pentru Exodul care va avea loc în zilele din urmă și El nu poate schimba aceasta!

Prin dovada dată de știință, prin mărturia Duhului și prin lucrările Duhului, noi vedem astăzi lucrarea Stâlpului de foc printre noi. Prin semnele și minunile învierii

lui Isus Hristos, El cheamă astăzi un popor care este scos din denomi-națiuni și adus în prezența lui Isus Hristos ca să trăiască și să meargă în Țara făgăduită. Nu există nici o greșeală, prieteni. Aceasta nu o spun eu, fiindcă eu sunt doar fratele vostru, ci este ceea ce dovedește Dumnezeu ca Adevăr. Același Stâlp de Foc care a fost folosit pentru primele două Exoduri, a fost adus astăzi printre voi, acest lucru fiind dovedit chiar și științific. Așa cum știți, revista Life a relatat acest eveniment luna trecută. Câți dintre voi au fost prezenți și m-au auzit vorbind despre acest lucru înainte ca el să se întâmple? Da, aproape toți!

Iată-L acolo! Ei nu știu despre ce este vorba, iar oamenii de știință încearcă să afle. Oricine a avut o fotografie despre Acesta, a sunat: „Un Nor la douăzeci și șase de mile înălțime, în forma unei piramide.” Acolo erau cei șapte Îngeri care au adus înapoi Cuvântul lui Dumnezeu, sub inspirație.

Aceasta vă spune despre ceasul în care intrați și trăiți. Minte-a duhovnicească va vedea aceste lucruri și le va înțelege. Acesta este un Exod și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că într-una din aceste zile, vom pleca de aici. Gândiți-vă la aceasta!

Voi încheia imediat.

Observați! Stâlpul de Foc care i-a chemat afară, i-a condus în țara promisă, sub ungera unui profet. Un Stâlp de Foc pe care ei L-au putut privi, i-a condus în țara făgăduită printr-un profet uns. Dar ce au făcut ei? L-au respins în continuu! Este adevărat? („Amin”). Desigur!

Din câte știu, astăzi va avea loc și un serviciu de botez. Mai am încă șase pagini de notițe notițe, dar mă voi opri imediat.

Fiți atenți! Noi ne aflăm într-un Exod – într-un timp în care suntem chemați afară: „Ieșiți afară din Babilon...”, zice glasul îngerului. De unde să ieșim? Din Babilon, din încurcătura religioasă.

Cine are dreptate: metodiștii, bap-tiștii sau catolicii? „Ieșiți afară din aceasta!” Dumnezeu are dreptate!

Cum știți aceasta? „Lăsați ca cuvântul fiecărui om să fie găsit mincinos, iar Cuvântul Meu să fie Adevărul.” „Ieșiți afară din ea!” Ce știi tu? Că același Stâlp de Foc, aceeași ungera a Duhului ne călăuzește și pe noi spre Țara făgăduită!

Fiți atenți! Stâlpul de Foc a scos Israelul ca națiune din Egipt și l-a călăuzit spre țara făgăduită. Același Dumnezeu, același Stâlp de Foc, ne călăuzește acum pe noi! Noi avem confirmarea științei care a verificat totul; avem declarația și semnătura lui George J. Lacy, șeful de la FBI, pentru amprente și documente.

Mii de oameni au văzut Stâlpul de Foc cu proprii lor ochi. Noi am stat acolo cu toții și l-am privit. („Amin”).

Criticii au spus că este o imaginație, o iluzie optică, dar nu este adevărat! Ce a spus domnul Lacy? „Ochiul mecanic al camerei de luat vederi nu poate fotografia o iluzie optică sau psihologie!” Nu a fost nici o iluzie optică, ci este același Stâlp de Foc.

Cu șase luni înainte să se întâmple, Duhul Sfânt a spus că voi merge sus, pe munte, pentru a primi descoperirea lucrurilor tainice. De ce? Pentru că scrisul de pe partea dinafară a piramidei, vi l-am tălmăcit, așa cum a văzut fratele nostru în visul pe care i l-a dat Domnul. Aceasta este tălmăcirea întreagă. Toate tainele despre neprihănire, sfințire, botezul Duhului Sfânt, au fost deja explicate, iar acum culegem capetele dezlegate, care erau ascunse în cele șapte Pечеți, nu în cele șapte Biserici. Cele șapte Pечеți descoperă tainele. Atunci, El a deschis lucrul acesta, la vârful. În vis, fratele a văzut că El a făcut sus, în vârful piramidei, o deschizătură care semăna în interior cu o stâncă albă pe care nu s-a scris niciodată nimic. Aceasta era o taină.

Am mers la Tucson; El a arătat vedenia înainte ca ea să se întâmple. Eu am stat în partea de nord a Tucsonului (aici sunt frați care au fost martori) când a avut loc o explozie care aproape că a prăvălit munții! În același timp, acolo a plutit în aer un cerc de Lumină, oamenii de știință l-au fotografiat. Avea douăzeci și șase de mile înălțime, iar ei nu au nici o explicație, nu pot înțelege de unde a apărut acolo.

Va fi Lumină spre seară.

Cărarea spre slavă cu siguranță o veți găsi,

Dacă sunteți aleși.

Dacă Sămânța aceea care pe pământ uscat sau pe stânci, nu va rodi niciodată; El nu poate face nimic într-o inimă tare și împietrită, care rămâne indiferentă la tot. Dar dacă sămânța va cădea pe un pământ afânat, plin de credință, va produce un

creștin adevărat, care rodește roadele Duhului.

Fiți atenți cum a făcut Dumnezeu acest lucru! Acum El are același Stâlp de Foc; acest lucru este confirmat.

Cineva m-a întrebat: „De ce nu mergi să le spui oamenilor de știință despre acest lucru?”

Credeți că mă vor crede? Isus a spus: „Nu aruncați mărgăritarele înaintea porcilor!” Eu nu sunt călăuzit să fac așa ceva! Când m-au invitat la acea discuție, m-am gândit că voi merge, dar Duhul Sfânt mi-a spus: „Stai departe de ei! Aceste lucruri nu sunt pentru ei! Du-te și relatează totul în tabernacol!” În ordine.

„Și va veni la împlinire. Dacă ceea ce se spune vine la împlinire, amintiți-vă că Eu am vorbit”, zice Domnul.” Vedeți, El spune înainte să se întâmple, iar acum se întâmplă. Luați aminte la ceea ce spune Biblia, deoarece Ea este Glasul lui Dumnezeu care vă cheamă în această zi!

Vreau să observați că Același Stâlp de Foc conduce din nou poporul lui Dumnezeu spre Țara făgăduită, spre Mileniu. Sub inspirația Duhului, noi aflăm că sub Pecetea a șasea (aceasta nu s-a învățat niciodată înainte), pământul trebuie purificat pentru Mileniu. Stâlpul de Foc îl conduce spre Mileniu.

Observați, Stâlpul de Foc a condus Israelul afară din robie, în acel Exod. Dumnezeu era Focul și Stâlpul de Foc l-a uns numai pe profet. Stâlpul de Foc trebuia să stea ca Martor ceresc că Moise a fost chemat afară.

Vă amintiți că Datan și ceilalți spuneau: „Ar trebui să ne organizăm! Tu, Moise, îți însușești prea multe! O, tu încerci să spui că ești singurul sfânt printre noi! Toată adunarea Domnului este sfântă! Cum poți să-ți însușești aceasta?”

Moise a căzut cu fața la pământ și a început să plângă, iar Dumnezeu a zis: „*Separă-te de el, căci voi deschide pământul și-l va înghiți!*” Un tablou. Moise le spusese tot ce-i vorbise Dumnezeu, iar Dumnezeu a confirmat că era Adevărul.

Chiar și Miriam, care era o prorociță, și Aaron au râs și au făcut haz de Moise din pricina soției lui care era etiopiană. Dar Dumnezeu S-a mâniat și pe ei pentru că au vorbit împotriva slujitorului Său! Ce a făcut El? I-a chemat la ușa Cortului întâlnirii și Miriam, care era chiar prorociță, a fost lovită de Domnul! Moise era mai mult decât un profet, mai mult decât un profet!

Domnul le-a zis: „Nu vă temeți de Dumnezeu? Dacă este printre voi vreun profet, Eu, Domnul, Mă descopăr lui într-o vedenie sau Îi vorbesc într-un vis.

Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise... Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?” (Numeri 12.6-8). În momentul acela, ea a fost lovită cu lepră și era pe jumătate moartă. Voi știți aceasta.

Nu a spus El despre Ioan Botezătorul:

„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet.” (Matei 11.9). De ce a fost Ioan mai mult decât un profet? Pentru că el a fost solul Legământului, al Chivotului, care a îmbinat cele două perioade de timp (Noul și Vechiul Testament).

Și astăzi... avem printre noi acest mare Duh Sfânt, care este mi mult decât un Profet. Este Dumnezeu manifestat printre noi prin Cuvântul Său legitimat ca să-L dovedească. Face mai mult decât un profet, de mii de ori mai mult decât fac profeții.

Ilie, unul dintre cei mai mari profeți ai epocii, a făcut numai patru lucruri supranaturale, în toată viața lui de optzeci și ceva de ani. Elisei, care a primit o dublă măsură a puterii, a făcut opt.

Și noi vedem mii și mii de minuni, cu proprii noștri ochi, privim la Îngerul Domnului în Stâlpul de Foc. Știința răspândește acest lucru prin lume și sunt conștienți că vor fi judecați de Acesta!

Ce a făcut Mielul, Îngerul Domnului, care era Hristos? Voi o credeți? (Adunarea spune: „Amin”).

Ioan 6 spune că toți au băut din această Apă, au avut un timp minunat și s-au bucurat, dar Isus a zis: „Eu sunt Pâinea Vieții care a venit de la Dumnezeu din cer. Eu sunt Stânca aceea din pustie.”

Atunci ei au spus: „Acum știm că ești nebun. Tu ai drac! Ești un om nebun și îndrăcit!”

Știți, uneori oamenii care sunt cuprinși de un duh, devin foarte religioși. Ei l-au zis: „Ai drac! Ești un samaritean și ai drac! Nu ai nici măcar cincizeci de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam?”

Pot să-L văd cum S-a dat doi pași înapoi și a zis: „Eu sunt Cel ce sunt! Înainte să se nască Avraam, Eu sunt!” Acela era un Foc mistuitor, Stâlpul de Foc în rug.

După ce a murit și a înviat a treia zi, Saul L-a întâlnit pe drum în jos și El era din nou în Stâlpul de Foc.

El a zis: „Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu.”

Când Petru era în închisoare, a venit Același Stâlp de Foc, a deschis ușile și l-a scos afară! Așa este!

Unde i-a condus Stâlpul de Foc? Nu Moise era Stâlpul de Foc! El era conducătorul uns sub Stâlpul de Foc, iar Stâlpul de Foc a adeverit numai Mesajul Său cu semne și minuni. Stâlpul de Foc i-a călăuzit spre țara făgăduită de Dumnezeu, spre locul în care urma să vină El Însuși printre ei în trup de carne. Este adevărat?

Ce au făcut ei? I s-au împotrivit și au cârtit tot timpul, ca să arate se aflau sub sângele unui miel obișnuit.

Dar acum, slavă lui Dumnezeu, Stâlpul de Foc pe care-L vedem printre noi, ne va călăuzi în Împărăția de o mie de ani, unde El însuși Se întoarce la poporul Său și domnește în mijlocul lor, după acest mare Exod, în Împărăția cea mare în care vom trăi veșnic alături de El. El are întotdeauna Cuvântul Tatălui pe care-L confirmă ca Adevăr absolut!

Noi suntem într-un Exod. O, prieteni, frații mei, cei care sunteți prezenți și cei care veți auzi benzile, dați-mi voie să vă spun... ca fratele vostru și ca cetățean al Împărăției lui Dumnezeu:

„Ieșiți afară în acest Exod pentru că toți cei ce rămân în urmă vor purta semnul fiarei! Ieșiți afară din Babilon! Ieșiți afară din această mare încurcătură! Ieșiți afară din sistemele acestea făcute de oameni și slujiți Dumnezeului celui viu! Luați-L pe acest mare Înger al Legământului, pe Hristos Isus care este chipul Dumnezeului celui Preaînalt, care posedă chipul lui Dumnezeu și nu a privit ca un lucru de apucat să Se facă deopotrivă cu Dumnezeu! Acum, El este Stâlpul de Foc; în același chip în care a fost la primul și la al doilea Exod este și acum, la cel de-al treilea Exod!”

Ce a făcut El la primul Exod? Și-a scos poporul dintr-o țară pământească și l-a dus într-o altă țară pământească.

În cel de-al doilea Exod, El Și-a scos poporul dintr-o stare duhovnicească formală și l-a așezat în botezul spiritual al Duhului Sfânt.

Acum, în cel de-al treilea Exod, El Își conduce poporul din botezul spiritual al Duhului Sfânt în Țara veșnică a Împărăției de o mie de ani, în marea Lume de apoi. Același Stâlp de Foc, același procedeu, aceeași ungere, același Dumnezeu făcând aceleași lucruri.

Același Cuvânt care a anunțat primul Exod, l-a anunțat și pe al doilea. Și același Cuvânt care a anunțat al doilea Exod, îl anunță acum pe cel de-al treilea, și aici Îl vedem printre noi.

El strigă cu putere: „Ieșiți afară! O, ieșiți afară din haosul acesta religios! Veniți la Dumnezeu cel viu! Veniți la Cuvânt!”

„...Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi!” (Ioan 1.14). Acum, El este în trupul nostru și locuiește printre noi. Veniți afară și slujiți-L pe Dumnezeu cel viu.

Să ne plecăm capetele. (Un frate vorbește în limbi și un alt frate dă tălmăcirea).

Cu capetele plecate, răspundeți din toată inima voastră: Sunteți dispuși să încetați cu toate lucrurile lumii și să trăiți numai pentru Dumnezeu? Dacă nu faceți aceasta dinadins, dovediți că nu sunteți cuprinși în acest Exod, dar dacă credeți din toată inima, înseamnă că sunteți convinși. Isus a spus la încheierea slujbei Sale: „Acum credeți?”

Sunteți convinși că aceste lucruri sunt corecte și adeverate de Dumnezeu, că suntem la sfârșitul timpului și doriți cu adevărat să veniți la Hristos? Veniți în acest Exod al chemării afară din indiferență, denominațiuni, păreri și lucrurile lumii.

Dacă doriți să vă predați cu toată inima Domnului și să ieșiți în Exodul acesta duhovnicesc ca să intrați în Țara făgăduită, vreți să vă ridicați mâinile în timp ce ne rugăm? Sunteți siguri că vreți să ieșiți afară? Toți?

Tată ceresc, îngăduie ca toți cei ce au ridicat mâna să iasă chiar acum afară! O, Doamne, lasă ca Duhul Sfânt să lucreze acum în inimile lor, pe baza făgăduinței Cuvântului. Lasă ca Duhul Sfânt să Se mute în inimile lor.

Sunt ridicate cam douăzeci de mâini. O, Tată, acești oameni cred că Cuvântul pe care l-au auzit este Adevărul și doresc să iasă afară.

Dacă în zilele Exodului lui Israel, din două milioane și jumătate, câți au ieșit din Egipt, numai doi au intrat în țara făgăduită, în zilele Domnului Isus au fost mai numai o sută douăzeci care au reușit; iar cu privire la timpul sfârșitului, Tu ai spus că: *„Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci lată este calea care duce la pierzare și mulți sunt cei ce intră pe ea,*

Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” (Matei 7.13-14). Acele cuvinte nu pot da greș pentru că sunt cuvintele Tale.

Acum, mă rog pentru ei, Doamne, și Te rog să tai împrejur aceste inimi prin Duhul Sfânt. Scoate toate lucrurile lumii din ei și taie-le urechile împrejur ca să poată auzi clar Glasul Tău care strigă prin Cuvânt și prin Lumina acestei zile.

Îngăduie, Tată, ca ochii lor să fie deschiși pentru a vedea slava lui Dumnezeu în ceasul acesta de încheiere a timpului.

Tu ai spus: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine... și Eu îi voi învia în ziua din urmă.”* (Ioan 6.37,39).

Doamne, poate că aici sunt încă mulți oameni care nu înțeleg. Te rog să lucrezi Tu în inima lor și să le dai încă o posibilitate, Doamne, ca să poată înțelege, să Te audă vorbind prin Cuvântul Tău. Tu Te legitimezi singur și vorbești poporului Tău prin Glasul Tău supranatural, apoi prin tălmăcire, pentru ca ei să vadă lucrările Tale mari care sunt confirmate de Tine ca adevărate.

Iartă-ne păcatele, Te rugăm. O, Doamne, mă gândesc că așa cum mă aplec acum peste acest Cuvânt, cu o săptămână în urmă m-am aplecat asupra unui om mort. Eu am văzut cum marele Duh Sfânt l-a adus înapoi la viață. El căzuse mort, dar prin numai câteva cuvinte, eu am chemat Numele Tău și l-am văzut din nou în viață. Doamne, Tu ești același Dumnezeu ca atunci când apostolul Pavel s-a aplecat peste acel tânăr care căzuse de pe geam în timp ce-l ascultase predicând. Tu ești Același Dumnezeu care ne poate aduce înapoi la viață.

Îți mulțumim pentru aceasta, Tată, și chiar dacă cei necredincioși nu pot crede, noi Te credem! Doamne, Tu Te-ai legitimat în mijlocul nostru. Lasă ca gândurile inimii mele și toată puterea mea, totul să fie înnoit prin Cuvântul acesta. Lasă ca Cuvântul acesta să ne călăuzească în marșul spre Împărăția lui Dumnezeu.

Îngăduie-ne aceasta, Doamne! Iartă-ne păcatele, vindecă-ne bolile și fă-ne părtași

la Împărăția Ta, Doamne!

În timp ce bazinul pentru botez este pregătit și cei ce vor să facă acest pas vin, mă gândesc că noi am predicat aceeași Evanghelie pentru că Biblia spune că: „*Cei ce au crezut au fost botezați!*” (Fapte 2.41).

Aici avem batiste, Doamne, și eu mă rog peste ele în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea bolnavilor.

Aceste servicii divine sunt lungi pentru că ceasul timpului este târziu. Noi trebuie să semănăm Cuvântul pentru că va urma o iarnă geroasă - noi vedem aceasta. Când vedem că frunzele copacilor cad, știm că iarna este aproape, de aceea trebuie să prelucrăm pământul și să punem sămânța în el.

Te rog, Tată ceresc, vorbește Tu fiecărei inimi! Biblia spune că: „*Cei ce au crezut au fost botezați!*”.

Dacă în mijlocul nostru mai sunt unii care au crezut, dar nu au fost încă botezați în Numele Domnului Isus Hristos, ar fi bine să vină și ei în dimineața aceasta, smeriți și cu dragoste pentru a-și mărturisi păcatele și apoi să moară pentru lucrurile acestei lumi și să fie îngropați în Numele Domnului Isus Hristos. După aceea, vor trăi o viață plăcută lui Dumnezeu, prin ajutorul Duhului Sfânt.

Noi Ți-i predăm acum, Doamne, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta vom înregistra un alt mesaj.

Acum predau serviciul divin fratelui Neville, în timp ce se fac pregătirile pentru serviciul de botez.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

- Amin -